Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VIII — Nr. 846
Marți 5 iunie 1962

4 pagini
Prețul 20 de bani

E un lucru de mult intrat în obișnuința tovarășilor Gh. Bold, președintele gospodăriei colective din Coteana, regiunea Argeș, și Ion Roșu, tehnician agronom al colectivei, ca, periodic, să controleze starea de vegetație a culturilor. Priviți-l în fotografie, examinînd împreună cu tovarășa Petrescu Elena, instructoare a sfatului popular raional, felul în care s-a dezvoltat cultura de orz.

Lucrările agricole se desfășoară din plin

Antrenați în întrecerea socialistă, harnicii colectiviști din cele 2 brigăzi complexe ale gospodăriei agricole colective „23 August" din comuna Foeni, raionul Timișoara, conduse de comuniștii Dana Nestorov și Lupu Moise, folosesc din plin fiecare zi bună de lucru la întreținerea culturilor.

După terminatul plivitului pe cele 724 ha cereale ei au executat două prașile la sfecla de zahăr pe o suprafață de 162 ha.

Cele mai harnice colectiviste s-au dovedit a fi la prășitul sfeclei: Lupu Ana, Jivcovici Rădinca, Gavrilov Cata, din brigada I și Bordulov Ecaterina, Bojin Răchila și Cizmaș Anghelina din brigada a II-a de cîmp.

Paralel cu cea de-a II-a prașilă la sfeclă, colectiviștii de aici execută și prima prașilă la porumb.

BOGDAN IONEL
corespondent

Pentru „porumb 5.000"

În anul acesta, cînd în sol avem umiditate suficientă, buruienile găsesc cele mai bune condiții de dezvoltare. De aceea noi am început o hotărîtă bătălie împotriva lor, imediat ce am terminat însămînțatul culturilor prășitoare.

Pînă în prezent, am terminat prașila I mecanică și manuală pe rînd, pe întreaga suprafață de 800 ha cu porumb.

La cultura porumbului noi vom executa 4 prașile, pentru ca de pe întreaga suprafață cultivată să obținem o producție de peste 5.000 kg porumb boabe la ha, în cultură neirigată.

NICULAE MUNTEANU
Inginer agronom
la Gospodăria colectivă Plopu,
raionul Făurei, reg. Galați

Muncă însuflețită în grădina de legume

În aceste zile, la grădina de legume de la G.A.S. Caransebeș — regiunea Banat — munca este în toi.

De curînd, legumicultorii au terminat de plantat răsadurile de roșii pe 8 hectare. Varza timpurie de pe 3 hectare a fost prășită de două ori și irigată a treia oară. De două ori au fost irigate și culturile de morcovi și pătrunjel. La mazăre a fost efectuată prima prașilă făcîndu-se și o irigare.

Legumicultorii au livrat deja pentru oamenii muncii diferite legume printre care și peste 1.000 de kg ceapă.

P. NICOLAE
corespondent

La recepție — nici o lucrare respinsă

E greu să stai de vorbă cu comunistul Ordeanu Petre, șeful brigăzii a 5-a de la S.M.T. Topologu, regiunea Dobrogea.

— Sîntem extrem de ocupați — mi-a mărturisit zilele trecute cînd mă aflam printre tractoarele care mergeau din plin. Am terminat prima prașilă la floarea-soarelui pe 110 ha, iar acum trebuie să terminăm prima prașilă la porumb. Și n-ași vrea să ne-o ia înainte, tocmai acum cealaltă brigadă de tractoare a lui Elfian Gheorghe, care are aceleași sarcini.

Amîndouă brigăzile deservesc gospodăria colectivă „23 August" din Topologu. Tractoriștii fruntași Dumbravă Constantin, Vasile Toader și Giurgea Toader din brigada lui Ordeanu Petre, mai aveau de prășit cîteva ha. Dar și comuniștii din brigada lui Elfian Gheorghe, Oprea Ion, Andrei Alexandru, Banasu Petre ca și Pandrea Anton, s-au angajat să nu se lase mai prejos.

De altfel, aceste 2 brigăzi de tractoare sînt cunoscute ca fruntașe pe S.M.T. în ce privește executarea lucrărilor la timp și de cea mai bună calitate.

Președintele gospodăriei colective Vrînceanu Dumitru ca și toți colectiviștii, îi înconjoară cu dragoste și tot timpul este alături de ei.

De la începutul anului și pînă acum ambele brigăzi de tractoare nu au avut nici o lucrare respinsă la recepție.

ALEXE VICTOR
inginer agronom

Au căzut ploi în întreaga țară

În ultimele zile au căzut ploi în toate regiunile, mai abundente fiind în partea centrală a țării și mai slabe în Banat și Dobrogea. Cantitatea medie de apă căzută pe m.p. este de 15-20 litri.

În următoarele zile vremea rămîne instabilă la început, cu cerul variabil. Ploi locale însoțite de descărcări electrice vor continua să cadă în toate regiunile țării, îndeosebi după amiaza.

Treptat, vremea se va îmbunătăți, iar cerul se va însenina.

Temperatura va crește treptat — minimele fiind cuprinse între 6-16 grade, iar maximele între 17-27 de grade.

Grijă pentru buna întreținere a culturilor

Pînă la 1 iunie, în cele 56 de gospodării colective din raionul Caracal — regiunea Oltenia — fuseseră prășite, **de cîte două ori**, cele 4278 ha cultivate cu floarea-soarelui (iar unele unități ca gospodăria colectivă din Vlădila executase și cea de-a 3-a prașilă); sfecla de zahăr cultivată pe 2060 ha fusese, de asemenea, **prășită de două ori**. Și pe cele 28.035 ha cultivate cu porumb pentru boabe și 2647 ha cu porumb pentru siloz prașila I a fost terminată. În plus, la porumbul pentru boabe s-a executat și cea de-a 2-a prașilă pe 10.676 hectare, iar la porumbul pentru siloz pe 556 ha; la unele gospodării se lucrează acum la cea de a 3-a prașilă.

Succese importante au fost obținute în privința efectuării lucrărilor de prășit și în gospodăriile de stat.

Iată-ne, de exemplu, la gospodăria agricolă de stat din Redea; aici floarea-soarelui, pe 500 ha, a fost prășită mecanic (cît și manual) **de 2 ori**; cele 972 hectare cu porumb au fost, de asemenea, prășite de două ori.

Pe o tarla a brigăzii a 3-a, condusă de maistrul de cultură Miron Smarandache, i-am găsit prășind a doua oară ultimele rînduri de porumb pe mecanizatorii comuniști Marin Ciobanu și Alexandra Ciobanu și pe utemiștii Ștefan Rădoi și Ion Ciobanu.

Lucrarea era de foarte bună calitate.

— Tractoriștii noștri au fost îndrumați — mi-a spus mecanicul Ion Ionașcu, președintele comitetului sindicatului — să regleze cu multă atenție cuțitele cultivatoarelor înainte de a porni la lucru și totodată să verifice cu grijă cum se comportă cultivatorul în timpul lucrului. În întrecerea socialistă dintre ei, calitatea constituie un obiectiv central. De aceea, n-o să găsiți nicăieri plante tăiate sau acoperite cu bulgări de pămînt ori teren neafînat la adîncimea stabilită și buruieni netăiate.

Cu ajutorul mecanizatorilor s-au executat **două prașile mecanice** și la gospodăria de stat Studina, pe 228 ha cu floarea-soarelui și pe 390 ha cu porumb pentru boabe, ca și la gospodăria de stat Devesel, pe 150 ha cu floarea-soarelui și 375 ha cu porumb pentru boabe.

DAR CALITATEA LUCRULUI?

La gospodăria agricolă colectivă din Dobrosloveni s-a muncit, de asemenea, cu sîrguință, executîndu-se cîte două prașile la floarea-soarelui și la sfeclă de zahăr.

Pe unele tarlale cu porumb pentru boabe, din cele 326 ha cultivate, lucrează la prășit tractoriștii Marin Vasile și Constantin Popescu din brigada a 7-a condusă de Constantin Goncea.

Raid anchetă în comunele raionului Caracal

Însoțit de tov. Constantin Cioboată, președintele gospodăriei și tov. Ioana Dincă, inginera gospodăriei, am ajuns la tarlaua pe care lucra primul din cei doi mecanizatori. Unele parcele, ce-i drept, erau bine lucrate. Altele însă nu. Pe porțiuni întregi pe urmele cultivatorului rămăseseră buruieni netăiate. Pe alte porțiuni, plantele de porumb fuseseră acoperite pur și simplu cu pămînt.

— Mi s-a dat în primire un cultivator foarte prost reparat, mi-a explicat tractoristul Marin Vasile. Eu mă străduiesc să reglez bine cultivatorul și să lucrez cu atenție. Dar mașina nu prea mă ajută.

Vinovat pentru prășitul de proastă calitate pe unele parcele de aci e și șeful brigăzii de mecanizatori, tov. Constantin Goncea, care n-a venit niciodată pe la gospodăria colectivă din Dobrosloveni, pentru a îndruma și controla munca mecanizatorilor.

Pe o altă tarla a gospodăriei colective din Dobrosloveni i-am găsit pe colectiviștii din brigada condusă de tov. Stelian Gîlgă prășind porumbul manual. Dar cum? Pe unele rînduri, ca, de pildă, pe cele lucrate de colectivistele Lucia Dumitrache și Elena Gîlgă erau lăsate „coame" în jurul plantelor, trăgîndu-se doar „negru peste verde" — pe lîngă faptul că în urmă rămăseseră și destule buruieni.

— Tocmai aceste deficiențe semnalam și eu tovarășului brigadier adineauri, mi-a spus inginera Ioana Dincă. Cantitativ, la noi s-a lucrat mult; e nevoie însă să ne ocupăm mai îndeaproape și de calitatea lucrului...

ATENȚIE COMBATERII DĂUNĂTORILOR

În unitățile agricole din raionul Caracal s-a acordat și se acordă o atenție deosebită și combaterii dăunătorilor. La gospodăria de stat Redea, cu ajutorul avionului pilotat de tov. Dumitru Sugaru, s-au împrăștiat cîte 30 kg Hexatox la ha pe cele 500 ha cultivate cu mazăre, pentru prevenirea apariției gărgăriței, iar la porumb pe 360 de ha s-a făcut tratament tot cu Hexatox pentru combaterea „rățișoarei";

ÎN LOC DE CONCLUZII

În raionul Caracal anul acesta se muncește în mult mai bune condiții față de ani trecuți, la îngrijirea culturilor.

Trebuie spus că mai sînt unele gospodării colective unde se socotește în mod greșit că mai ar fi timp destul pentru executarea prașilelor. La gospodăria colectivă „Victoria Socialismului" din comuna Grădini, de pildă, (ing. agronom Georgeta Murgilă) nu s-a executat prașila a 2-a nici măcar pe un singur ha din cele 649 cultivate cu porumb; la gospodăria colectivă „Unirea" din Amărăștii de Sus abia s-au prășit a doua oară 20 de ha, din cele 600 cultivate cu porumb.

În astfel de unități este necesar ca lucrările de întreținere să fie mult grăbite.

Totodată, se impune ca în centrul atenției inginerilor agronomi și tehnicienilor, brigadierilor și șefilor de echipă să stea problema calității prașilelor de care depinde în mare măsură obținerea de recolte bogate în acest an.

AL. RAICU

PĂREREA PORUMBULUI

La gospodăriile colective din satele Sulița și Șoldănești, raionul Botoșani, lucrările de întreținere a culturilor au rămas mult în urmă din cauza slabei organizări a muncii

„Desul umple carul"

Despre această inversare, cu mare folos pentru producție, a vechiului proverb, am auzit deseori vorbindu-se. Ultima oară, acum cîteva zile, la gospodăria colectivă „Tudor Vladimirescu" din comuna Coteana, raionul Slatina.

O nouă zi de lucru era pe isprăvite.

Planul de muncă al brigăzilor pe a doua zi prevedea începutul prașilei a doua la porumb. În legătură cu aceasta am asistat la o discuție oarecum neobișnuită:

— Fiecare puteți găsi pe acasă cîte o nuia — le-a spus tov. Gheorghe Bold, președintele gospodăriei. Scurtați-o la un metru și crestați-o în trei părți egale.

Adunarea a început să vorbească, înveselită.

— Agrotehnică la metru, frate-miu, constată un colectivist.

— Pentru o nuia măsurată, dau o țigară, rîse un altul. Eu n-am cu ce o măsura.

— Să folosim resursele locale, măi vere. N-ai copil la școală? Cere-i linia și măsoară — a venit cu soluția un al treilea.

— Iar restul, treceți pe la tîmplărie. — l-a completat președintele.

Oamenii se pregăteau de plecare spre casă. Tov. Bold a ținut să le mai reamintească unele lucruri.

— Vă reamintesc tovarăși, că, față de anul trecut, noi trebuie să sporim în 1962 producția de porumb cu mai mult de 700 kg la ha. De pe 150 ha neirigate am hotărît să scoatem cîte 5000 kg boabe la ha. Pînă acum am lucrat bine. Cultura e frumoasă. Nici mai departe să nu dăm cu măciuca în baltă. Dumneavoastră ați hotărît să tragem la răspundere pe cei care nu asigură la ha. 30.000—33.000 de plante de porumb. Tocmai la asta e bună nuiaua. Pe lungimea unui metru lăsați cîte 3 plante și densitatea e asigurată. O să faceți într-o zi un rînd mai puțin, dar iese o treabă cu temei.

...A doua zi seara, pe cîmp, președintele a descoperit un „contravenient".

— Unde ți-e nuiaua?

— Zău, tovarășe președinte, pînă adineauri lucrai cu ea. Controlează! Controlează și rîndul ăsta! Parcă nici n-aș fi aruncat-o. Îmi învățai ochiul să măsoare.

Răspunzînd îndemnului, tov. Bold controlează. E mulțumit. Dar poate tot nu s-ar fi lăsat înduplecat de „metoda renunțării la nuia" dacă nu asculta și un alt argument.

— Adu-ți aminte cînd puneai porumb cu parul. La început, pînă numărai 4-5 boabe să le arunci la cuib te ajungea plugul din urmă. Apoi te obișnuiai. Așa și eu. N-avea grijă, și la anul vin cu nuiaua. Pînă-mi obișnuiesc din nou ochiul.

T. OPREA

PENTRU ÎNFLORIREA AGRICULTURII SOCIALISTE

Telegrame adresate de sesiunile sfaturilor populare regionale C. C. al P. M. R., Consiliului de Stat, Consiliului de Miniștri, tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej

Sesiunile sfaturilor populare regionale consacrate problemelor dezvoltării agriculturii, care s-au desfășurat recent în întreaga țară, au adresat telegrame C.C. al P.M.R., Consiliului de Stat, Consiliului de Miniștri, tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej. În aceste telegrame, deputații sfaturilor populare își exprimă deplina aprobare față de politica înțeleaptă a partidului, sentimentele de dragoste și recunoștință față de partid, sub a cărui conducere încercată socialismul a învins definitiv în orașele și satele patriei noastre. Sînt exprimate calde mulțumiri conducerii partidului și statului, personal tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, pentru conferirea Ordinului „Steaua Republicii Populare Romîne" clasa I regiunilor, cu prilejul încheierii colectivizării agriculturii, distincții care constituie o înaltă apreciere dată muncii depuse și un puternic imbold spre succese și mai mari în activitatea de viitor.

Telegramele relevă că oamenii muncii din regiuni au primit cu entuziasm măsurile adoptate de partid și guvern pentru consolidarea victoriei socialismului la sate, măsuri care constituie un nou și puternic sprijin acordat țărănimii colectiviste pe drumul ridicării neîncetate a bunăstării lor, o expresie puternică a grijii permanente a partidului și guvernului pentru continua înflorire a agriculturii noastre socialiste.

Însuflețiți de mărețele perspective ce li se deschid în față, oamenii muncii din regiuni luptă acum cu hotărîre pentru a transpune în fapte aceste măsuri.

Într-o serie de telegrame, sesiunile raportează cu mîndrie principalele realizări obținute sub conducerea organelor și organizațiilor de partid în construcția socialistă la sate, în creșterea sistematică a producției agricole.

„Ajutorul tehnico-organizatoric și material acordat de stat — se arată în telegrama sesiunii sfatului popular al regiunii Suceava — **aplicarea regulilor agrozootehnice, priceperea și hărnicia lucrătorilor din agricultura regiunii noastre, au făcut ca an de an să crească producția agricolă. Multe G.A.S. și G.A.C. au realizat la producția vegetală încă din 1961 prevederile Congresului al III-lea al P.M.R. pentru anul 1965, iar în acest an unele G.A.C. vor realiza și în zootehnie sarcinile stabilite pentru 1965. Rezultatele ce se obțin dovedesc cît de mari sînt rezervele de sporire a producției agricole, rezerve care acum, în condițiile colectivizării în întregime a agriculturii, pot fi valorificate pe deplin".**

Regiunea Maramureș raportează că: **„În condițiile favorabile create prin încheierea colectivizării agriculturii, însămînțările de primăvară s-au desfășurat în bune condiții, culturile au ieșit din iarnă bine dezvoltate, iar în prezent colectiviștii sub îndrumarea specialiștilor agricoli muncesc cu spor la întreținerea culturilor, pregătind premisele unor recolte bogate în acest an".**

În telegrame se subliniază principalele sarcini de viitor care au fost supuse unei temeinice dezbateri în cadrul sesiunilor și pe baza cărora au fost adoptate măsuri concrete privind sporirea producției vegetale și animale.

În telegrama regiunii Oltenia se arată printre altele: **„Prin aplicarea întregului complex de măsuri agrotehnice, producția medie la hectar în anul 1965 va fi de 2.200 kg grîu, 3.000 kg porumb boabe, 25.000 kg sfeclă de zahăr, 1.600 kg floarea-soarelui. Efectivul de animale va ajunge la 463.000 capete bovine, din care 189.000 vaci, 750.000 porcine, peste 1.000.000 ovine, din care jumătate cu lînă fină și semifină. La G.A.C. încărcătura la suta de hectare va fi de 23,5 taurine, dintre care 11 vaci, 33 porcine, din care 9 scroafe, 80 ovine și 500—600 păsări."**

„Deputații sfatului popular regional București — se arată într-o altă telegramă — împreună cu toți oamenii muncii din regiune își exprimă hotărîrea de a realiza încă din anul acesta, în condiții climatice normale, producțiile medii la hectar prevăzute de Congresul al III-lea pentru anul 1965. De asemenea vom lupta pentru a realiza o creștere corespunzătoare a efectivelor de animale și a producției animaliere livrînd statului pînă la sfîrșitul anului 53.920 tone carne și 1.064.500 hectolitri lapte"

„În vederea sporirii continue a efectivului de animale — se subliniază în telegrama regiunii Crișana — **vom depune toate eforturile pentru asigurarea bazei furajere, adăposturilor, îmbunătățirii raselor pentru ca în 1962 să avem 350.000 de bovine din care 172.000 de vaci cu lapte, pentru ca efectivul de porcine să crească la 470.000 de capete, iar numărul ovinelor la 600.000".**

Sesiunea sfatului popular regional Iași relevă printre altele: **„Prin terminarea colectivizării avem posibilități nelimitate de a mobiliza marea masă a țărănimii colectiviste pentru a reda agriculturii noi suprafețe transformînd dealurile sterpe în terenuri roditoare în care un loc de seamă îl vor ocupa viile și livezile. Pînă în anul 1965 vom executa lucrări antierozionale pe o suprafață de 250.000 hectare și vom planta pe terenurile improprii culturii cerealelor și plantelor tehnice 6.000 ha cu vii și 10.000 ha cu livezi".**

„În scopul îmbunătățirii aprovizionării centrelor muncitorești cu legume și zarzavaturi — se arată în telegrama regiunii Hunedoara — **vom profila un număr de 20—25 G.A.C. pentru aceste culturi. Suprafața livezilor de pomi fructiferi va crește în următorii 2—3 ani la cel puțin 10.000 ha, iar cea plantată cu viță de vie la cel puțin 5.500 ha".**

„Eforturile noastre sînt îndreptate spre dezvoltarea avutului obștesc, principala cale de sporire a veniturilor G.A.C., de întărire a puterii lor economice — se arată printre altele în telegrama regiunii Mureș-Autonomă Maghiară. **Prin dezvoltarea avutului obștesc, prin creșterea producției agricole, vegetale și animale, vom spori contribuția noastră la fondul central de produse agricole al statului. Astfel ne angajăm ca anul acesta să livrăm pentru fondul central următoarele cantități de produse: grîu-secară — 50.600 tone, porumb — 22.000 tone, cartofi — 69.200 tone, floarea soarelui — 4.000 tone, sfeclă de zahăr — 220.000 tone, carne — 30.520 tone, lapte — 921.500 hectolitri, precum și însemnate cantități de lînă, ouă și alte produse agricole".**

Regiunea Ploiești subliniază: **„Vom îndruma țărănimea colectivistă ca să unească gospodăriile agricole colective mici în gospodării mari, puternice, capabile să folosească cu mai multă eficiență pămîntul, mijloacele materiale, forța de muncă, să sporească puterea economică a G.A.C. prin creșterea avutului obștesc raportat la suta de hectare, alocînd an de an fonduri sporite din veniturile realizate".**

Sesiunea sfatului popular al Capitalei arată printre altele: **„În activitatea noastră ne vom călăuzi în permanență de indicațiile primite din partea conducerii partidului pentru ca zona preorășenească să devină un puternic bazin agroalimentar care să satisfacă din ce în ce mai mult nevoile mereu crescînde ale oamenilor muncii din Capitală".**

Deputații sfaturilor populare asigură conducerea partidului și guvernului că oamenii muncii din regiunile respective nu vor precupeți nici un efort pentru a înfăptui cu cinste sarcinile ce le stau în față, că își vor închina întreaga energie luptei pentru înflorirea agriculturii, pentru desăvîrșirea construcției socialiste în patria noastră.

Îngrășarea suplimentară a legumelor

Pentru grăbirea coacerii legumelor și pentru sporirea producției la hectar, printre alte măsuri agrotehnice, un factor de mare importanță îl constituie aplicarea îngrășămintelor suplimentare sau faziale.

Îngrășarea suplimentară se face folosind îngrășămintele chimice (minerale) care sînt răspîndite și cunoscute în producție. Dintre acestea cele mai importante sînt: azotatul de amoniu, sulfatul de amoniu, superfosfatul și sarea potasică.

Momentul și modul de administrare a îngrășămintelor diferă de la o specie la alta și de la un soi la altul, în funcție de fertilitatea solului, de cantitățile de îngrășăminte organo-minerale aplicate la îngrășarea de bază, de densitatea plantelor la ha, de faptul dacă cultura este irigată sau neirigată, de producția planificată etc.

Aplicarea îngrășămintelor suplimentare la culturile de roșii, ardei și vinete are o importanță covîrșitoare în creșterea producției și mai ales în grăbirea coacerii fructelor.

Roșiilor care au o perioadă de vegetație cu mult mai lungă decît alte legume, este nevoie să li se dea cantități sporite de îngrășăminte. La roșiile de vară bunăoară, pe lîngă îngrășarea organo-minerală de bază, se dau două îngrășări suplimentare: prima la începutul legării fructelor din etajele I și II (folosind 150 kg azotat de amoniu, 100 kg superfosfat și 50 kg sare potasică la hectar), a doua îngrășare se face la coacerea primelor fructe (folosind 100 kg azotat de amoniu, 150 kg superfosfat și 80 kg sare potasică la ha). În cazul în care există totuși suprafețe care n-au primit îngrășare de bază, cantitățile ce se administrează pe faze de vegetație trebuie dublate.

Cantitățile de îngrășăminte la cartofi ce se folosesc la hectar sînt aceleași ca la roșii, cu deosebirea că dat fiind specificul plantei, cantitatea de sare potasică trebuie sporită cu 40—50 kg/ha. Aceste cantități ori se administrează o singură dată cînd plantele au înălțimea de 15—20 cm, ori se dau în două etape: o dată în faza arătată mai sus folosind jumătate din cantitatea stabilită și a doua oară restul cantității înainte de înflorire.

Culturile de castraveți, dovlecei, pepeni și altele, de asemenea este necesar să fie îngrășate suplimentar. Dacă la însămînțare sau la plantare, nu s-au dat la cuib îngrășăminte chimice, imediat ce s-au format primele frunze adevărate la plante se administrează la hectar 50—60 kg azotat de amoniu, 100—150 kg superfosfat și 50—70 kg sare potasică. Această îngrășare suplimentară se poate face ca și la alte plante în două etape, la intervale de 2—3 săptămîni, folosindu-se pentru fiecare îngrășare jumătate din doza prescrisă.

Îngrășămintele se administrează în jurul plantei sau se repartizează pe rigola de irigat, după care este obligatorie încorporarea lor în sol prin prașilă la 7—8 cm adîncime. Destul de rațională și cu efect mai rapid este administrarea îngrășămintelor chimice în stare de soluție (dizolvate) care se dau o dată cu apa de irigație.

Indiferent care este modul de administrare a îngrășămintelor minerale, trebuie avut grijă ca ele să nu cadă direct pe plante, pentru că produc arsuri, care de multe ori duc la reducerea suprafeței de asimilație a frunzelor sau chiar la distrugerea plantelor.

Aplicînd îngrășările suplimentare se pot grăbi formarea și coacerea fructelor. La varză și conopidă producția crește cu 40—50 la sută, iar recolta timpurie se dublează. La roșiile timpurii producția crește cu 30—40 la sută și se obțin recolte cu 4—7 zile mai devreme. La cartofi de asemenea se pot obține recolte timpurii mult sporite și de calitate superioară.

Efectul aplicării îngrășămintelor suplimentare la legume, este cu atît mai mare, cu cît este aplicat întregul sistem de lucrări din complexul agrotehnic.

Ing. CHIRU CRISTEA
Stațiunea I.C.H.V. Buzău

În ajutorul specialistului din producție

GATA PENTRU RECOLTARE

Se poate spune că sîntem aproape gata cu pregătirile pentru a începe recoltatul păioaselor. La data de 30 mai aveam în stare de funcționare 88 la sută din numărul combinelor, și 60 la sută din presele de balotat paie.

Printre brigăzile fruntașe care au realizat înainte de termen reparațiile, făcînd lucru de bună calitate, se numără brigada I și a VI-a conduse de comuniștii Victor Dobre și Anghel Mihalcea. Dintre mecanizatori s-au evidențiat comuniștii Constantin Gîscă, Paraschiv Bițeanu, candidatul de partid Munteanu Constantin, Panțuru Tudor și Trifan Aurel.

O atenție deosebită acordăm pregătirilor necesare depozitării cerealelor. În acest scop noi ne-am aprovizionat din vreme cu saci și sfoară, iar sacii vechi sînt în reparație. Toate magaziile pentru depozitatul cerealelor de semințe au început să fie eliberate de cerealele vechi și imediat vor fi reparate și dezinfectate. Pentru balotatul paielor s-a procurat din vreme necesarul de sîrmă. Planul de muncă privind recoltarea, care cuprinde sarcini concrete pe fiecare membru al consiliului G.A.S., a fost întocmit, urmînd ca pînă la 5 iunie să fie prelucrat în toate brigăzile.

Respectînd cu strictețe planul întocmit vom reuși să asigurăm strîngerea recoltei în condiții optime și fără pierderi.

GH. GHERGHIȘAN
director G.A.S. Pecineaga, reg. Dobrogea

S.M.T. Chirnogeni, regiunea Dobrogea, este fruntașă în repararea utilajului agricol, necesar recoltării păioaselor. În fotografie: mecanicul șef ing. Dumitrescu Gheorghe și mecanicul de atelier Marcu Nicolae, fac ultima revizie la o combină.

O zi obișnuită de practică, dar cîte lucruri nu se pot învăța alături de muncitorii cu experiență și specialiști. Tehnicianul veterinar Zamfirescu Nicolae de la gospodăria de stat Cuparu, regiunea Argeș, explică unor eleve din anul III zootehnie de la Centrul școlar agricol din Găești unele probleme privind creșterea păsărilor. Foto: D. CONSTANTINESCU

Învățînd din tainele agriculturii

Un clinchet prelung de clopoțel... Pe culoare, grăbiți, elevii cu caietele la subsuori se îndreaptă spre sălile de clasă. În cîteva minute zumzetul de pe culoare se liniștește. Iată-ne într-una din sălile de cursuri. La intrarea profesoarei, elevii cu toții în număr de 34, se ridică din bănci și răspund salutului.

— Să facem prezența, îi se adresă profesoara.

Ajungînd la elevul Subțirică Alexandru îl întrebă:

— Să ne spună tovarășul Subțirică de ce a lipsit ieri?

— Ieri, tovarășă profesoară, am plecat pînă acasă, în sat. M-au chemat urgent la gospodărie. A trebuit să semnez unele acte. Am adus motivare și am dat-o la secretariatul școlii.

— Bine, tovarășe Subțirică. Acum cine poate să ne spună ce lecție avem pentru azi? mai întrebă profesoara

— Pentru azi avem lecția: „Importanța îngrășămintelor organice în cultura cerealelor" răspunde unul dintre elevi.

Dar iată că ne-am luat cu vorba și n-am arătat, de la bun început, că ne aflăm la Centrul școlar agricol din Tecuci și că elevii sînt președinți și brigadieri de cîmp din gospodării colective din regiunea Galați.

Să revenim însă la lecția amintită. Rînd pe rînd mai mulți elevi dau răspunsuri la întrebările puse de inginerul Tatiana Papij, profesoară la acest centru. Apoi începe predarea lecției „Efectul pe care-l au îngrășămintele în sol".

Atenți, elevii își notează în caiete explicațiile pe care le dă profesoara. În pauza următoare am stat de vorbă cu unii dintre elevi. Lui Marin V. Căpraru îi era tare necaz că în gospodăria lui pînă acum nu s-a dat atenția cuvenită îngrășămintelor organice. „Gospodăria noastră colectivă a însămînțat în această primăvară 1.070 ha cu porumb. Din toată această suprafață doar în jur a 100 de ha au fost îngrășate cu gunoi de grajd. Acum îmi dau seama că n-am făcut bine. În anii următori, însă fertilizarea solului cu îngrășăminte organice la toate culturile va fi problema noastră nr. 1..."

Colectiviști în bănci

*

În cele 2 luni de zile de cînd cei 34 de președinți de gospodării colective se află aci la cursuri, care au o durată de 5 luni, au învățat multe lucruri din tainele lucrării pămîntului, ale muncii de întărire economico-organizatorică a gospodăriilor colective. În planul de învățămînt pentru școlarizarea președinților fiind cuprinse obiecte de agricultură generală și fitotehnie, horticultură, zootehnie, evidența contabilă, organizarea G.A.C. etc. cursanții au astfel posibilitatea să cunoască lucrurile care interesează, despre aplicarea în practică a științei înaintate, despre conducerea treburilor gospodăriei.

Un plan de învățămînt bogat, instructiv și folositor are și cursul de școlarizare al celor 107 brigadieri de cîmp. La una dintre orele acestei zile, brigadierii erau la lecția „Retribuirea muncii în G.A.C.". Au fost mulți brigadieri printre care Tudor Bănică de la gospodăria colectivă din Robeasca, Ion Moise de la cea din Zăvoaia, raionul Făurei și alții care au dat răspunsuri foarte bune la calcularea zilei-muncă în ramura vegetală și animală, la retribuirea suplimentară etc.

Același interes și seriozitate în ceea ce privește însușirea lecțiilor predate, studiul în colectiv sau individual îl manifestă și brigadierii. Dar nu numai orele teoretice stîrnesc atenție și interes din partea tuturor elevilor, ci și orele de practică în laboratoarele școlii și pe terenurile de experiență, unde, de asemenea, au multe de învățat. Învățămintele prețioase acumulează cursanții și prin vizitele pe care le fac în unități agricole socialiste fruntașe.

— Conducerea școlii, mi-a spus într-o pauză elevul Corneliu Modreanu, care-i venit la școala pentru președinți de la colectiva din comuna Suvorov, raionul Focșani, are o deosebită grijă pentru a ne asigura condiții bune de învățătură, de cazare și de hrană. Totodată ne creează posibilitatea să vedem spectacole în colectiv, să ne petrecem cît mai folositor timpul liber. Toate acestea, încheie Corneliu Modreanu, contribuie din plin pentru ca noi să ne putem acumula cît mai multe cunoștințe care să ne fie de folos atunci cînd ne vom întoarce în gospodăriile noastre colective.

GH. BACIU

Brigăzi științifice cu activitate rodnică

Îndrumați permanent de comitetul raional de partid Istria, membrii celor patru brigăzi științifice ce funcționează pe lîngă subfiliala S.R.S.C. Babadag, desfășoară în acest an o bogată activitate în masa oamenilor muncii de la sate. Printr-o judicioasă planificare a muncii, ca și prin ținerea cu regularitate a ședințelor de lucru, la care se stabilesc deplasările brigăzii științifice, s-a reușit ca în primele patru luni ale acestui an să se facă 32 de deplasări. Cu acest prilej s-au dat răspunsuri la circa 890 de întrebări, în fața unui număr de 7.000 de colectiviști, muncitori din S.M.T. și gospodării de stat etc. Printre întrebările puse de colectiviști la care s-au dat răspunsuri putem aminti: „Cum putem obține 5.000 kg de porumb boabe la ha în teren neirigat", „Cum se face o bună îngrijire și furajare a animalelor", „Combaterea bolilor la animale", „Despre căile de dezvoltare a sectorului zootehnic" etc.

Din domeniul științelor naturii și medicină s-a răspuns, de asemenea, la un mare număr de întrebări printre care: „Originea și evoluția omului", „Despre spațiul cosmic și zborurile interplanetare", „Cum s-a format pămîntul și apariția omului pe pămînt", „Despre igiena și vindecarea unor boli" etc. Cu mult interes au fost ascultate și răspunsurile din domeniul științelor social-politice ca: „Programul P.C.U.S. despre construirea comunismului", „Încheierea tratatului de pace cu Germania".

Prin răspunsurile date brigăzile științifice au răspîndit o serie de cunoștințe în rîndul colectiviștilor, contribuind astfel la ridicarea nivelului lor cultural și politic, la ridicarea conștiinței lor socialiste.

CONSTANTIN DOLNICEANU
corespondent

Ce să citim

I. Popescu-Puțuri: „Se naște întrebarea"

— Editura pentru literatură —

Din ciclul „Vestitorii primăverii", proiectat în mai multe volume, a apărut romanul „Se naște întrebarea", alcătuit din trei părți. Prima parte, intitulată „Din copilărie", a făcut obiectul unui volum de sine stătător, apărut pînă acum în mai multe ediții. Interesul cititorilor pentru carte se datorește autenticității cu care scriitorul a reînviat scene din viața tristă și amară a țăranilor de pe malurile Jiului, în jurul primului război mondial. La apariția primei ediții, în 1940, revista „Viața romînească" o prezintă în cuvinte elogioase: „Iată o carte cu aromă proaspătă și autentică de viață rurală oltenească" deși autorul cărții, Dinu Simion, era un nume cu totul necunoscut. În acei ani grei, de cruntă teroare fascistă, I. Popescu-Puțuri, închis în lagărele antonesciene pentru atitudine democratică, nu putea să-și semneze cartea cu numele său real. După Eliberare, volumul apare în mai multe ediții, bucurîndu-se de aprecieri favorabile deopotrivă în rîndul cititorilor cît și al presei literare. Gala Galaction, în 1946, scrie o recenzie în revista „Contemporanul", asemuindu-l pe autor cu marele Ion Creangă: „Creangă își toarce povestea, ca dintr-un caier, într-o seară de clacă și de glume, de „vărzări" și de ghidușii, pe ici, pe colo împopostrate cu unele întîmplări din viețele fețelor bisericești și călugărești... I. Puțuri povestește cu o însorită năvală de cuvinte — scumpă mie cel ce sînt de partea ceastălaltă a Oltului — și în aceeași nebiruită veselie a inimii, ca și în Creangă, dar în povestea lui simți pe nepotul Pandurilor și pe revoluționarul de mai tîrziu".

Paginile volumului „Se naște întrebarea" rețin atenția cititorilor prin sobrietatea cu care se evocă perioada preșcolară dintr-un sat de pe meleagurile oltenești. Întîmplările povestite la nivelul de înțelegere al copilului, se strîng în jurul năzbîtiilor și al jocurilor, apoi în jurul școlii și al profesorilor din Craiova, unde tînărul erou Ioniță merge să-nvețe carte, să iasă din condiția mizeră și întunecată în care trăiesc, să se lumineze. Nu de puține ori autorul ne face să trăim, alături de erou, farmecul anilor copilăriei, poezia și candoarea ei, reușind să impună cîteva figuri autentice din viața satului, cum ar fi, spre pildă, bătrînul Pătru, cel cu povestea cu două paie la trei măgari.

Însă dincolo de joaca nevinovată a copiilor, de năzbîtiile lor, dincolo de partea oarecum pitorească a vieții de la țară, cartea cuprinde accente de revoltă și de ascuțită critică socială la adresa claselor stăpînitoare. Unele episoade înfățișează adevărata stare de lucruri de la țară în perioada amintită: amărăciunea părinților care se zbat în sărăcie că nu au posibilitatea să-și dea copiii la școală, protestul lor fățiș împotriva boierilor și al nemților cotropitori, apoi greutățile de ordin material pe care le întîmpină băiatul sărac pînă să ajungă elev la liceul din Craiova. Chiar dacă copilul, prin a cărui prismă se face relatarea, nu înregistrează întotdeauna cauzele mizeriei sociale, chiar dacă el nu vede întotdeauna mecanismul luptei de clasă și nu găsește răspuns la întrebările ce și le pune, autorul reușește să facă evidente aceste lucruri. Cititorii înțeleg frămîntarea micului erou, îl urmăresc pasionat în căutările lui înfrigurate pe drumul spre lumină. Totodată, cititorii așteaptă, cu nerăbdare, apariția celorlalte volume în care Ioniță, își află adevărata cale de urmat în viață: calea luptei revoluționare.

P. CORNELIU

O zi de odihnă e un prilej de veselie și voie bună pentru tinerii colectiviști din satul Totoiești, comuna Erbiceni, regiunea Iași.

Brigada artistică din Zăgujeni

Una dintre cele 46 brigăzi artistice de agitație cîte au participat la concursul organizat în regiunea Banat, reușind să se afirme, este cea a căminului cultural din comuna Zăgujeni, raionul Caransebeș. Brigada s-a calificat pentru faza raională a concursului, avînd toate șansele de a participa și la fazele următoare. Dar nu acesta este lucrul principal. Ci faptul că artiștii amatori, de aci îi sprijină pe membrii gospodăriei colective „23 August" în munca lor de fiecare zi spre a obține în acest an producții bogate. În programul brigăzii cu titlul „Noi la braț cu primăvara", artiștii amatori din Zăgujeni vorbesc atît despre rezultatele bune obținute de colectiviști în muncile de primăvară cît și de lipsuri. Programul acesta a fost prezentat de mai multe ori în fața colectiviștilor, bucurîndu-se de un deplin succes, mai ales că lucrările de primăvară erau în toi.

Trebuie subliniat însă că textul brigăzii nu ocolește nici lipsurile. Despre cele manifestate în creșterea păsărilor, de pildă, se spune pe șleau:

„Pentru că la furajare
Îngrijitoarele au rămas... datoare
Puicuțele de... vre-un an
N-aveau nici un kilogram".

Sectorul pomicol stă de asemenea, în centrul atenției brigăzii artistice de agitație. La început brigada arată că în acest an, ca urmare a vredniciei colectiviștilor, s-au executat plantări de pomi. Dar în ce privește îngrijirea pomilor din livada veche brigada critică unele delăsări dînd cuvîntul unui... măr.

„Aș rodi, dar nu mai pot
Că m-am ofilit de tot,
Sînt bătrîn și fără vlagă
Nimeni nu mă ia în seamă".

Întregul program este bine întocmit și prezentat la un frumos nivel artistic, fapt care explică și succesul avut în fața colectiviștilor.

N. PÎRVU
corespondent

Lumină electrică în casele colectiviștilor

Pe la începutul anului trecut, în satul Nuntași, regiunea Dobrogea, a fost introdus curentul electric.

Această nouă realizare i-a bucurat mult pe colectiviști. Treptat, treptat, colectiviștii din satul Nuntași au început să tragă curent electric și în casele lor. Astfel, zilele acestea, în alte 46 de case ale colectiviștilor s-a aprins lumina electrică. O dată cu aceasta, colectiviștii și-au cumpărat aparate de radio.

Aceste realizări sînt alte dovezi în plus că nivelul de viață al colectiviștilor se îmbunătățește de la o zi la alta.

În cursul acestui an, în satul Nuntași se va înfăptui o altă realizare: darea în folosință a unui cămin cultural cu peste 400 locuri.

CONSTANTIN CATANA
corespondent

Vom asigura cele mai bune condiții

Sarcinile continuei dezvoltări a agriculturii țării în condițiile colectivizării impun o ridicare simțitoare a nivelului de cunoștințe al colectiviștilor. De aceea, recenta Hotărîre privind dezvoltarea și îmbunătățirea învățămîntului agricol răspunde acestei noi etape în care am pășit, cuprinde măsuri, care aplicate în practică ne permite să școlarizăm la un nivel din ce în ce mai ridicat, printr-un studiu organizat, îmbinat cu demonstrații practice, un număr important de colectiviști care dețin munci de răspundere în gospodărie: brigadieri, membri în consiliul de conducere, șefi de echipă, conducători de atelaje și alții.

Și în anul care a trecut, învățămîntul agrozootehnic de masă la care au participat circa 75—80 de colectiviști a avut un rol important în înarmarea colectiviștilor cu metodele noi agrotehnice și zootehnice, le-a trezit acestora interesul pentru o muncă de calitate superioară. La aceasta a contribuit și faptul că unele din cele 16 lecții ținute la centrul agrotehnic au fost urmate de lucrări practice. Bunăoară, predarea lecției despre „Producerea legumelor timpurii" a coincis cu lucrările pregătitoare în acest sector de activitate. Cursanții au avut astfel prilejul să lucreze practic la amenajarea răsadnițelor. Tot ca o urmare a acestei lecții colectiviștii noștri au renunțat să mai planteze în răsadnițe prin împrăștiere făcînd plantatul numai în linie.

Tot ca o urmare a lecțiilor agrotehnice, în această primăvară brigadierii și șefii de echipă n-au fost de acord să înceapă semănatul pînă ce terenul nu a fost pregătit „așa cum scrie la carte". Problema densității plantelor la ha a fost definitiv rezolvată la noi, fiecare șef de echipă sau colectivist fiind pe deplin convins de necesitatea asigurării unui număr corespunzător de plante la hectar.

În gospodăria noastră colectivă din Rușețu, care are aproape numai terenuri nisipoase, cu o slabă fertilitate, agrotehnica, știința agricolă este și va fi multă vreme solicitată să răspundă celor mai diverse probleme.

Colectiviștii noștri s-au convins tot mai mult de acest lucru văzînd sporul însemnat pe care l-au obținut la recolta fiecărui an. Dacă acum cîțiva ani în comună se obțineau doar 900 kg porumb boabe la ha, anul trecut am realizat o producție medie de 2.800 kg la ha, iar pe unele suprafețe și 5.000 kg la ha. A fost fără îndoială un salt însemnat, datorat agrotehnicii, aplicării ei.

La sfecla de zahăr producția la ha a crescut de asemenea mult, numai datorită aplicării unei agrotehnici riguroase, muncii pline de răspundere a colectiviștilor.

Și crescătorii noștri de animale au obținut succese importante în muncă tot datorită ridicării continuă a nivelului lor de cunoștințe zootehnice.

Așteptăm cu mult interes noul an de învățămînt agrozootehnic de masă încredințați fiind că el va prezenta toate acele îmbunătățiri pe care viața, practica de an cu an le-a arătat foarte necesare.

Ținem, de asemenea, să adăugăm că în anul ce a trecut am simțit mult lipsa unor manuale. Lecțiile-broșuri tipărite în acest scop ne-au sosit după ce am terminat cursurile, iar difuzarea lor prin cooperative n-a fost, credem, cea mai potrivită măsură.

Simțim, de asemenea, o mare nevoie de planșe cu care să se însoțească predarea lecțiilor, ca și de unele materiale foarte necesare pentru buna funcționare a casei-laborator, dar care nu se găsesc.

Ne vom strădui să asigurăm în acest an toate condițiile necesare pentru o bună desfășurare a învățămîntului agrozootehnic de masă, în așa fel ca el să se încheie cu cele mai bune rezultate.

ANTON CRISTEA
președinte

ing. ANDREI CONSTANTIN
G.A.C. „Secera și Ciocanul" comuna Rușețu, regiunea Galați.

Adunări ale studenților institutelor agronomice din Timișoara și Cluj

La institutele agronomice din Timișoara și Cluj au avut loc sîmbătă adunări convocate de consiliile uniunilor asociațiilor studenților, comitetele U.T.M. și conducerile institutelor, pentru dezbaterea sarcinilor ce revin studenților din aceste institute în lumina hotărîrilor plenarei C.C. al P.M.R. și sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale.

Au participat numeroși studenți și invitați — cadre didactice din învățămîntul superior, directori de G.A.S., președinți de G.A.C., ingineri agronomi.

La adunarea de la Timișoara, rectorul Institutului agronomic, Iulian Drăgea, a prezentat un raport privind sarcinile actuale ale învățămîntului agricol superior. La discuții pe marginea raportului au luat cuvîntul C. Ionescu Bujor, director general în Ministerul Învățămîntului și Culturii, prof. univ. Cristache Oprea, conf. univ. Ioan Martin, Stana Iancu, vicepreședintă a Comitetului executiv al U.A.S.R., studenții Ștefan Jurchescu și Maria Vuia, precum și Eroul Muncii Socialiste, Nicolae Dogaru, directorul G.A.S. din Giarmata și Albu Marin, inginer-mecanic la S.M.T. Freidorf.

La adunarea studenților din Cluj, raportul a fost prezentat de rectorul institutului Emil Negruțiu, după care au luat cuvîntul la discuții Vasile Mleșniță și Emil C. Pop, șefi de lucrări, Paul Kereki, președintele G.A.C. „Mihai Viteazu", precum și numeroși studenți.

Vorbitorii au analizat activitatea desfășurată în institute pentru pregătirea cadrelor necesare agriculturii, au subliniat sarcinile care stau în fața cadrelor didactice, studenților pentru ridicarea continuă a nivelului de pregătire a viitorilor specialiști, făcînd numeroase propuneri în acest scop. Totodată ei au relevat importanța măsurilor aduse în planurile și programele de învățămînt, în organizarea practicii de producție a studenților, prin recenta hotărîre a C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri privind dezvoltarea și îmbunătățirea învățămîntului agricol. În cuvîntul lor, studenții s-au angajat să nu precupețească nici un efort pentru a-și însuși cunoștințele predate, pentru a fi cît mai utili în unitățile productive unde vor munci după absolvirea institutului.

Într-o atmosferă entuziastă, participanții la adunări au adoptat telegrame adresate C.C. al P.M.R., tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, prin care își exprimă recunoștința fierbinte pentru grija cu care partidul și guvernul îi înconjoară și hotărîrea de a munci cu perseverență în anii de studenție, astfel ca atunci cînd vor absolvi facultățile, să poată contribui cu succes la rezolvarea sarcinilor mărețe trasate agriculturii. de recentele documente de partid și de stat.

(Agerpres)

Eficacitatea consfătuirilor de producție

În raportul prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale s-a arătat printre altele că în anul 1961, producția de lapte a fost cu 57,5 la sută, de lînă cu 47,4 la sută, de carne în greutate vie cu 54 la sută, iar producția de ouă cu 136 la sută mai mare decît în 1950.

La obținerea acestor rezultate, un aport însemnat l-a adus și gospodăria agricolă de stat Hălchiu din regiunea Brașov. Astfel în anul 1961 gospodăria noastră a livrat statului în total 1.579.147 litri de lapte și o cantitate de 387.000 kg carne în greutate vie. Pentru rezultatele deosebite obținute în sectorul zootehnic, ca și în celelalte sectoare de producție, gospodăria a fost decorată cu Ordinul Muncii cl. I. După cum era și firesc, primirea acestei înalte distincții a constituit pentru colectivul nostru un puternic imbold în muncă. Acest fapt se reflectă, mai ales în rezultatele obținute în primele luni ale acestui an de către crescătorii de animale.

La tineretul taurin (vițele) de la 6—12 luni, de pildă. s-a realizat pe primele 4 luni ale acestui an, un spor mediu zilnic de creștere în greutate de 700 grame, față de 600 grame cît prevede planul. Prețul de cost al unui kilogram spor creștere în greutate, la această categorie de animale, a fost cu 2,64 lei mai mic față de sarcina de plan. De asemenea, la tineretul porcin sub 30 de kilograme s-a înregistrat un spor mediu de greutate zilnică de 306 grame, față de 260 de grame cît era planificat și cu un preț de cost mai mic cu aproape 2 lei pe kilogram spor creștere în greutate, față de plan.

O contribuție importantă la obținerea acestor rezultate revine și comitetului sindicatului care, sub îndrumarea organizației de partid, acordă o atenție deosebită bunei organizări și desfășurări a consfătuirilor de producție. Punînd în practică prețioasele indicații prevăzute în Rezoluția Congresului al IV-lea al Sindicatelor, comitetul sindicatului nostru mobilizează crescătorii de animale să participe în mod cît mai activ la organizarea și conducerea producției. Astfel, în consfătuirile de producție se pun în dezbatere principalele probleme ce se cer a fi rezolvate într-o perioadă sau alta de timp.

În luna februarie, de exemplu, cu prilejul consfătuirii lunare care a avut loc în grupa sindicală din sectorul creșterii tineretului porcin sub 30 de kilograme a reieșit, din raportul prezentat de brigadierul zootehnic, că sporul mediu de creștere în greutate este mai mic față de realizările lunii anterioare. A mai reieșit, de asemenea, că în timp ce unii îngrijitori de porci ca Mihai Depner, Reip Andrei au realizat sporuri mari de creștere în greutate la purceii pe care i-au avut în grijă, alți crescători de animale, printre care și Nicolaus Martha, Theiss Martha, în aceleași condiții de muncă, cu aceleași cantități și sortimente de furaje, nu au realizat nici sarcina de plan. Și aceasta din cauză că acești îngrijitori în loc să administreze hrana purceilor în 3 tainuri pe zi, ei o dădeau în două tainuri. În acest fel, pe lîngă că purceii nu puteau asimila în bune condiții hrana, se făcea și risipă de furaje. În urma discuțiilor purtate și a propunerilor făcute s-a hotărît ca brigadierul zootehnic să controleze zilnic felul cum se hrănesc purceii și cum se pregătește hrana acestora. Totodată s-a mai hotărît ca cei mai buni îngrijitori de purcei să se ocupe timp de cîteva zile de cei rămași în urmă, să le arate practic la locul de muncă cum hrănesc ei purceii. Comitetul sindicatului a urmărit apoi cum sînt puse în practică hotărîrile luate și astfel la consfătuirea următoare, care a avut loc în luna martie, s-a constatat cu satisfacție că sporul mediu de creștere în greutate zilnică la această categorie de purcei a crescut la peste 300 de grame, față de 260 grame planificat.

O altă consfătuire care, de asemenea, și-a dovedit eficacitatea în producție a fost și aceea organizată în grupa sindicală din care fac parte tovarășii care muncesc în sectorul creșterii vacilor cu lapte. Tema consfătuirii a fost: „Creșterea procentului de grăsime a laptelui". Cum s-a ajuns la stabilirea acestei teme? S-a constatat, de exemplu, că în luna aprilie procentul de grăsime al laptelui de vacă este mai mic față de prevederile de plan. Acest lucru avea o influență negativă asupra calității laptelui și a producției marfă. Pentru remedierea acestei deficiențe, comitetul sindicatului, în colaborare cu conducerea administrativă a gospodăriei, au hotărît să organizeze o consfătuire de producție în care să dezbată cauzele care au dus la scăderea procentului de grăsime al laptelui. Pentru ca această consfătuire să dea roade cît mai bune, inginerul zootehnic a pregătit un referat mai detailat în legătură cu unele realizări obținute în sectorul vaci cu lapte și unii factori de care depinde creșterea procentului de grăsime în lapte. Între timp comitetul sindicatului a îndrumat pe organizatorul grupei sindicale din acest sector să facă cunoscut crescătorilor de animale data cînd va trebui să aibă loc consfătuirea, ce problemă se va dezbate și să-i mobilizeze pentru a se pregăti cît mai temeinic pentru a lua parte la discuții și a veni cu propuneri concrete pentru remedierea acestei deficiențe. Astfel, pregătită și condusă de către organul sindical, consfătuirea și-a atins pe deplin scopul.

Din dezbaterile care au avut loc s-au desprins și cauzele care au dus la situația arătată mai sus și anume: nu toți mulgătorii făceau corect mulsul pînă la ultimele picături de lapte care conțin un procent mai ridicat de grăsime, nu toți respectau întocmai indicațiile date cu privire la alcătuirea rațiilor pentru fiecare vacă în parte; alcătuirea rațiilor nu era corespunzătoare în sensul că ele nu conțineau suficientă albumină digestibilă necesară creșterii procentului de grăsime al laptelui. În urma acestor constatări s-au luat următoarele măsuri: să se îmbunătățească compoziția rațiilor de furaje concentrate, administrate pînă atunci, astfel ca din rații să nu lipsească uruiala de porumb și șroturile de floarea-soarelui; toți mulgătorii să facă mulsul pînă la ultimele picături de lapte. Totodată, brigadierul zootehnic din acest sector de activitate a primit sarcina să controleze zilnic felul cum se respectă hotărîrile luate în consfătuirea de producție. După o lună de zile de la această consfătuire s-a constatat că procentul de grăsime al laptelui a crescut de la 3.3 la sută în luna precedentă, la 3,8 la sută în luna mai.

Aceste două exemple dovedesc cît de eficace sînt consfătuirile de producție atunci cînd sînt bine organizate, cînd pun în discuție problemele majore ale producției și mai cu seamă cînd se urmărește felul cum se traduc în viață hotărîrile luate.

MARTIN KIRȘNER
președintele comitetului sindicatului de la G.A.S. Hălchiu, regiunea Brașov

ÎN EXCURSIE

Consiliul de conducere al gospodăriei colective „Drumul Păcii" din comuna Padina, raionul Buzău, îndrumat de organizația de partid, se preocupă îndeaproape de ridicarea nivelului cultural al colectiviștilor. Astfel, în afară de faptul că la bibliotecă colectiviștii găsesc oricînd felurite cărți, au cinematograf la căminul cultural, din fondurile gospodăriei se organizează periodic excursii în țară. Bunăoară, de la începutul anului și pînă acum, un număr de peste 100 de colectiviști au făcut excursii pe Valea Prahovei, la București și în alte localități.

Zilele trecute, alți 30 de colectiviști au fost în excursie în Capitală, unde au vizitat muzee, expoziții etc.

ȘTEFAN CONSTANTIN
corespondent

Unități agricole socialiste decorate cu „Ordinul Muncii" clasa I

Gospodăria agricolă de stat VARIAȘ

Terenul gospodăriei agricole de stat Variaș face parte din șesul Banatului și este așezat pe prima terasă a Mureșului. Tipul de sol caracteristic este cernozium propriu-zis și degradat. Microreliefu1 apare pe un șes întins cu mici depresiuni și ușoare ondulații neregulate a căror pante nu trec de 2-3°. Adîncimea medie a apei freatice este de 3-5 m. Apa freatică, care este potabilă și bună pentru irigat, este de mare folos plantelor cultivate mai ales în vreme de secetă, solul avînd o bună capilaritate. Clima este temperată, cu nuanță mediteraniană, cu ierni blînde, zăpadă puțină și cu veri secetoase, avînd însă precipitații suficiente, dar cu o repartizare neuniformă. Cele mai abundente precipitații cad deobicei în lunile mai și iunie.

Hărnicia și priceperea colectivului de muncă de aici, a făcut să se obțină o producție vegetală sporită la ha, factor important pentru mărirea numărului de animale și a ridicării productivității lor.

Pentru rezultatele deosebite obținute an de an, în sporirea producției de cereale la hectar, în creșterea efectivelor de animale și a productivității lor, în livrarea de cantități importante de produse agroalimentare la fondul central și în realizarea de beneficii peste plan s-a conferit acestei gospodării agricole de stat „Ordinul Muncii" cl. I.

În pagina de față, redăm cîteva aspecte din experiența bună a gospodăriei agricole de stat Variaș, regiunea Banat.

Recolte sporite de grîu și porumb la hectar

Colectivul de muncitori, ingineri și tehnicieni din gospodăria noastră, călăuzindu-se după indicațiile date de partid și de guvern, a dus o luptă hotărîtă pentru continua sporire a producției la ha de grîu și porumb care ocupă, an de an, o suprafață de peste 1400 ha.

Eforturile depuse de lucrătorii gospodăriei noastre au fost încununate de succes. Producția medie de grîu la ha realizată, în 1961, a fost de 2823 kg, față de 2418 kg obținută în 1959, iar cea de porumb de 4675 kg boabe — pe o suprafață de 1105 ha — adică cu 2773 kg mai mult decît în 1959 și cu 730 kg boabe peste recolta realizată în 1960.

Aceste rezultate se datoresc grijii statului nostru democrat-popular de a ne înzestra cu mașini agricole moderne (care ne-au permis să executăm aproape toate lucrările mecanizat), introducerii în cultură a unor soiuri de grîu și hibrizi de porumb de înaltă productivitate, adîncirii arăturii de bază, fertilizării în mai mare măsură a solului etc.

Astfel, spre deosebire de anii anteriori, arătura adîncă de vară și de toamnă s-a executat, în ultimii ani, la peste 30 de cm pentru cultura grîului și la 33—35 cm pentru cultura porumbului. Semănatul s-a făcut în epoca optimă, într-un teren bine pregătit (asigurîndu-se un pat germinativ corespunzător) și numai cu semințe de mare productivitate.

Fertilizarea solului a devenit la noi, în cadrul măsurilor agrotehnice, o preocupare deosebită, deoarece soiurile de grîu de mare productivitate și hibrizii dubli de porumb pe care îi cultivăm, valorifică în mod deosebit îngrășămintele. La stabilirea dozelor de îngrășăminte se ține seama de rezultatele de analiză a solului, de planta premergătoare, de soiuri și de producțiile obținute la diferite culturi.

Dezvoltarea sectorului zootehnic ne-a permis, ca începînd din 1959, să încorporăm în sol în fiecare an cantități între 10.000—13.000 tone de gunoi de grajd, îndeosebi pe terenurile cultivate cu porumb. Au sporit, de asemenea, cantitățile de îngrășăminte chimice aplicate mai cu seamă la cultura grîului. În 1961, de pildă, s-au administrat cîte 846 kg de îngrășăminte chimice la fiecare hectar cultivat cu grîu.

Rezultatele obținute pe loturile noastre demonstrative ne arată că, atît la cultura grîului, cît și la porumb, se obțin producții mari la ha cînd se fertilizează solul cu îngrășăminte organice în combinație cu îngrășăminte minerale. La grîul de toamnă din soiul Bezostaia, de exemplu, la varianta: 20 tone gunoi de grajd, 300 kg superfosfat și 100 kg azotat de amoniu dat la ha, s-au obținut 4380 kg grîu la ha, cu 1162 kg mai mult decît s-a obținut la varianta: 400 kg superfosfat și 100 kg azotat de amoniu la ha, și cu 1620 kg mai mult față de varianta neîngrășată.

Un spor de 1574 kg și respectiv 1830 kg grîu la ha față de martorul neîngrășat, s-a obținut la aceleași variante și la soiul San-Pastore.

De asemenea, la cultura porumbului din hibridul HD 306, la varianta: 30 tone gunoi de grajd, 300 kg superfosfat și 100 kg azotat de amoniu la ha, s-au obținut 7490 kg porumb boabe la ha, adică cu 1978 kg boabe mai mult decît s-a obținut la varianta: 25 tone gunoi la hectar și cu 4265 kg mai mult față de martorul neîngrășat.

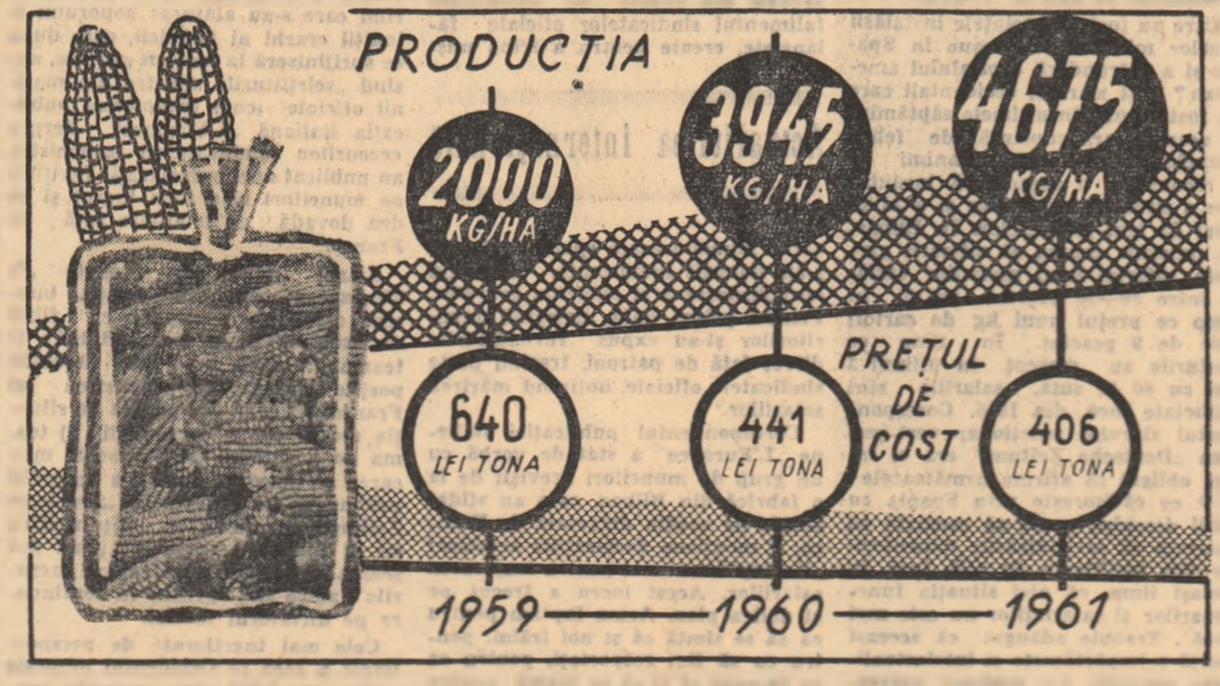
Îngrășămintele organice și superfosfatul au fost încorporate în sol o dată cu arătura de bază, iar azotatul primăvara în mustul zăpezii, pentru cultura grîului, și o dată cu prașila II-a la porumb.

În gospodăria noastră s-a experimentat folosirea ca îngrășămînt a urinei. Ca urmare a rezultatelor obținute, noi ne-am propus ca încă din acest an să construim la fiecare grajd de bovine și porcine bazine pentru colectarea urinei.

Pentru a obține și în acest an recolte mari de grîu și porumb la ha, noi am administrat pentru cultura grîului peste 2.000 tone de gunoi pe 200 ha, și 400—500 kg îngrășăminte chimice la ha pe întreaga suprafață, iar pentru cultura porumbului s-au administrat peste 8.000 tone de gunoi, pe 400 ha, și între 150—300 kg superfosfat și 100—150 kg azotat de amoniu la ha, pe 500 ha.

Noi ne-am angajat în întrecerea socialistă să realizăm, în acest an, cîte 4.000 kg grîu la ha, pe 300 ha, și cel puțin 5.000 kg porumb boabe la ha, pe 1.100 ha, în cultura neirigată.

ION AGEU
inginer șef

În ultimii ani în g.a.s. Variaș producția medie de porumb boabe la ha a crescut an de an, în timp ce prețul de cost a scăzut mereu. În grafic: evoluția producției și a prețului de cost.

Creșterea animalelor în tabere de vară — o metodă valoroasă

Una din metodele aplicate în gospodăria noastră, care a contribuit în mare măsură la realizarea indicilor tehnici și economici în sectorul zootehnic este întreținerea animalelor în tabere de vară pe întreaga perioadă de pășunat. Noi am introdus această metodă cu 4 ani în urmă la taurine, iar din 1960 și la porcine.

Rezultatele bune dobîndite ne arată cu prisosință că întreținerea vacilor de lapte, a porcinelor și a tineretului respectiv în tabere de vară contribuie la sporirea producției pe cap de animal, la obținerea unui tineret viguros și sănătos și la reducerea prețului de cost. În 1961, bunăoară, prețul de cost al unui litru de lapte în gospodăria noastră a fost în lunile de pășunat cu 0,16 lei mai mic decît media lunilor ianuarie-septembrie, iar în lunile iunie și iulie cu 0,21 lei mai mic. În același timp, producția a fost în continuă creștere.

Calculul economic ne arată că în toți anii în care animalele gospodăriei au fost întreținute vara pe pășune, cheltuielile de întreținere pe cap de animal au fost cu circa 20 la sută mai mici decît în cazul întreținerii animalelor respective în regim de stabulație.

Astfel, la taurine, prețul de cost al unei zile furajate în 1961, în regim de pășune, a fost de 3 ori mai mic decît în regim de stabulație, iar la porcine cu 4,25 lei mai redus la fiecare scroafă. Aceasta a făcut ca un purcel înțărcat de la scroafele ținute la pășune să coste cu 59 de lei mai puțin decît cel înțărcat în maternități. Totodată, și productivitatea muncii a crescut cu 11 la sută în medie în cei cinci ani de întreținere la pășune și cu peste 26 la sută după introducerea, în 1960, a păstorului electric.

În anul trecut, au fost scoase în tabere de vară 410 taurine și 500 scroafe. Scoaterea lor la pășune s-a

> • *Planul global în sectorul zootehnic a fost realizat în anul trecut în procent de 127.*
> • *Sporul mediu zilnic de creștere a fost realizat în 1961, în procent de 154 la tineretul taurin femel categoria 12—18 luni, și 120 la suta la tineretul mascul.*
> • *Producția medie de lapte pe cap de vacă furajată a fost, în brigada condusă de Helmuth Müller, de 4.895 litri, la un efectiv de 91 de vaci.*

făcut treptat — începînd cu a doua decadă a lunii aprilie. În vederea asigurării unei pășuni abundente și de bună calitate, s-au luat din vreme o serie de măsuri pentru întreținerea celor 127 ha pășune naturală.

Tabăra de taurine este amplasată la o distanță de 7 km depărtare de centrul gospodăriei, pe o pășune de circa 60 de ha. La amenajarea taberei de vară s-au folosit numai construcții ieftine, făcute din materiale aflate în gospodărie și cu cheltuieli minime. Astfel, pentru vaci s-a construit un șopron din stîlpi de lemn acoperit cu stuf, cu o capacitate de 200 capete. În vederea adăpostirii viteilor sugari s-a construit un adăpost din stîlpi de lemn și cu pereții din baloți de paie. Adăpostul a fost acoperit cu carton asfaltat și are o capacitate de 150 capete; de asemenea, pentru tineretul taurin s-au construit două adăposturi din stîlpi de lemn, fără pereți și acoperite cu paie, cu o capacitate totală de 350 capete. Unul din adăposturi este destinat tineretului taurin femel, iar altul celui mascul.

Atît în șoproane, cît și în adăposturi, s-au amenajat iesle largi, încăpătoare, ușor de aprovizionat direct din căruță, fără a mai necesita alte manipulări.

Pentru adăparea animalelor, în apropierea adăposturilor de vară au fost făcute jghiaburi din beton și scîndură, în număr suficient, pentru a se înlătura aglomerația. Apa este asigurată în cantitate suficientă din cele cinci fîntîni. De aci apa se scoate cu ajutorul pompelor acționate mecanic. În felul acesta, toate animalele au în permanență apă proaspătă la discreție.

Pentru completarea necesarului de nutreț masă verde, cînd pășunea naturală devine insuficientă, pe terenurile arabile din jurul taberei s-a organizat un conveier verde în suprafață de 160 de ha, din care fac parte următoarele culturi: borceag de toamnă, borceag de primăvară, lucernă masă verde, porumb furajer în cultură pură, porumb furajer după borceaguri, dughie, ciumiză etc.

În vederea folosirii raționale a pășunii, aceasta a fost împărțită în parcele pe care animalele pășunează 5—6 zile prin rotație, în funcție de natura pajiștii pentru a-i da posibilitatea de otăvire. Pășunatul se face cu ajutorul păstorului electric. Parcelele de pășune mai apropiate de adăposturi și mai bogate în plante leguminoase au fost lăsate pentru vaci, cărora li s-au redus pe cît se poate deplasările, iar cele mai îndepărtate pentru tineretul taurin.

Ca urmare a întreținerii taurinelor în tabăra de vară, a unei selecții riguroase, a furajării raționale în timpul stabulației și a ridicării necontenite a nivelului profesional al îngrijitorilor, producția de lapte pe cap de vacă furajată a crescut simțitor. Astfel, în anul trecut, în gospodăria noastră s-au obținut în medie, de la cele 196 de vaci, cîte 4.716 litri de lapte pe cap de vacă furajată, adică cu 1.867 litri mai mult decît s-a realizat în 1959.

De asemenea, de la cele 211 scroafe, cîte au fătat în timpul întreținerii, în tabără de vară s-au obținut 1899 purcei, revenind cîte 9 purcei de la fiecare scroafă, din care s-au înțărcat în medie 8.8 capete. Greutatea la înțărcare a fost de 17 kg., față de 14 kg. cît s-a realizat în maternități, în perioada de vară. Folosind experiența anilor trecuți, noi am luat din vreme măsuri ca și în acest an animalele să fie întreținute în tabăra de vară.

IOAN SECHEȘAN
șeful sectorului zootehnic

Cu doi ani în urmă în gospodăria agricolă de stat Variaș a luat ființă o fermă de păsări. În acest an, aici, se vor crește peste 40.000 de pui de frigare. În fotografie: un aspect din timpul hrănirii păsărilor.

1.094 lei beneficiu la hectar

Începînd din 1957, gospodăria noastră a întrerupt șirul anilor soldați cu rezultate economice negative. Din acest an, noi am realizat beneficii tot mai mari. Astfel, dacă în 1957 am obținut un beneficiu de 421 lei la hectar, în 1961 am realizat cîte 1094 lei. Media beneficiului dobîndit, în ultimii 5 ani, se ridică la 1072 lei la hectar.

Creșterea beneficiilor în gospodăria noastră este atît rezultatul producțiilor sporite realizate la ha și pe cap de animal, cît și al reducerii cheltuielilor de producție. Producția globală a anului 1961 a fost, de exemplu, cu 64 la sută mai mare față de cea obținută în 1957 (valoarea producției pe cap de muncitor fiind de 70.000 de lei, adică cu 200 la sută superioară anului 1958).

Cîștigul mediu pe cap de muncitor a crescut de la 601 lei, în 1958, la 840 lei în 1961.

La acest rezultat s-a ajuns datorită echilibrului între producția vegetală și animală, iar în cadrul acestora, a unui echilibru între culturi și specii de animale. Sporind considerabil șeptelul în 1961, toate produsele sectorului vegetal — afară de grîu — au fost valorificate prin sectorul zootehnic. Producția globală a sectorului zootehnic a reprezentat, în anul trecut, 51 la sută din producția totală și a fost cu 95 la sută mai mare față de 1959. De asemenea, ridicarea productivității muncii pe cap de muncitor este rezultatul specializării și îmbinării juste a ramurilor de producție care au permis folosirea cît mai rațională a pămîntului, a mijloacelor de muncă, a forței de muncă etc.

Pentru încadrarea în cheltuielile planificate și reducerea continuă a prețului de cost, pe lîngă reducerea cheltuielilor indirecte și a consumurilor specifice, în gospodăria noastră s-a acordat și se acordă o deosebită atenție cointeresării muncitorilor și a maiștrilor în sporirea producției și reducerea prețului de cost. Astfel, plecînd de la faptul că succesele obținute pe gospodărie reprezintă însumarea rezultatelor dobîndite de brigăzile de producție, am trecut la defalcarea sarcinilor de plan, a cheltuielilor directe pe ha și pe cap de animal, cît și a rezultatelor economice pe brigăzile de producție.

Urmărirea cheltuielilor de producție se face cu ajutorul evidenței contabile, care se ține pe fiecare brigadă în parte. Cheltuielile în sectorul vegetal se urmăresc pe parcurs, printr-un control preventiv riguros. În sectorul zootehnic s-a pus problema întocmirii prețului de cost zilnic și lunar la unele produse cum sînt: lapte, ziua furajată etc., la care se poate face calculația. Stabilirea prețului de cost în cursul lunii s-a dovedit a fi foarte necesară, deoarece postcalculația ar fi o formă de informare și calculare tardivă a prețului de cost, mai ales în cazul gospodăriei noastre care este organizată pe bază de hozrasciot la nivelul brigăzilor de producție.

Calculația zilnică a prețului de cost la lapte și costul unei zile furajate a avut un puternic efect mobilizator asupra muncitorilor și maiștrilor, deoarece, cunoscînd zilnic cît costă ceea ce s-a produs, ei au putut lua măsuri pentru înlăturarea cauzelor care duc la ridicarea prețului de cost. În felul acesta, în gospodăria noastră s-a obținut în 1961 cu 1,30 lei litrul de lapte, cu 5,93 lei un kg de carne de porc, cu 406 lei tona de porumb boabe și cu 621 lei tona de grîu. Beneficiul realizat de gospodăria noastră s-a ridicat la 2.789.820 lei.

P. MARINESCU
contabil șef

Un fruntaș al recoltelor bogate

La gospodăria agricolă de stat Variaș, am cunoscut mulți fruntași ai recoltelor bogate. Printre ei pe un tînăr cu numele de Ion Hokcheldt. Ce m-a făcut să mă opresc la el? Desigur nu tinerețea și chipu-i fermecător cu trăsături ce mai amintesc copilăria și nici ochii inteligenți, ci rezultatele muncii lui.

Brigada condusă de el a realizat în 1961 cîte 5541 kg porumb boabe la ha, pe 185 ha și o producție medie de grîu de 3674 kg la ha pe întreaga suprafață ce a avut-o în brigadă. Sînt rezultate frumoase cu atît mai mult cu cît ele au fost obținute în condiții climaterice nefavorabile.

Baza acestor succese a format-o buna organizare a muncii, buna pregătire a terenului pentru însămînțări, amplasarea culturilor după cele mai bune plante premergătoare, fertilizarea solului, folosirea semințelor de înaltă productivitate, precum și executarea la timp și în bune condiții a însămînțărilor și lucrărilor de întreținere a culturilor.

La cultura porumbului, de exemplu, în această brigadă, s-au dat printre altele, o sapă rotativă și trei prașile mecanice și manuale. Densitatea de plante la ha a fost între 35.000—38.000 plante recoltabile.

Încurajat de succesele anului trecut tînărul maistru a hotărît să muncească în așa fel ca și în acest an să obțină o producție tot așa de mare de grîu și porumb la ha. În acest scop aici s-au făcut toate lucrările recomandate pentru fiecare cultură în parte la un înalt nivel agrotehnic. Pentru cultura porumbului, de pildă, toate cele 161 ha semănate au fost fertilizate cu îngrășăminte naturale și chimice o dată cu arătura de toamnă. Semănatul s-a făcut în așa fel încît să asigure o densitate de peste 40.000 plante la ha, iar de curînd s-a terminat cea de-a doua prașilă mecanică.

Felul cum arată pînă acum, atît cultura de grîu cît și cea de porumb îl îndreptățesc pe acest energic și priceput brigadier să spere că dorința lui și a tuturor celor care lucrează în brigada sa, va fi împlinită.

Peste 50 tone carne la suta de hectare

În Directivele Congresului al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn se prevede ca producția totală de carne să se dubleze, ajungînd în 1965 la 1,7—1,8 milioane tone greutate vie. Din această producție, circa 900.000 tone va fi carne de porc, circa 600.000 tone carne de bovine, circa 120.000 tone carne de oaie și circa 120.000 tone carne de pasăre. Producția totală de carne, greutate vie, la suta de hectare se prevede să ajungă, în 1965, la circa 12,5 tone, față de 6 tone în 1959. În Directive se mai arată că realizarea acestei importante cantități de carne se va face pe seama creșterii numărului de animale pentru carne și, îndeosebi, prin creșterea și îngrășarea porcinelor.

Luptînd pentru a contribui la traducerea în viață a acestor mărețe sarcini, colectivul de muncă din G.A.S. Variaș, sub conducerea organizației de partid și mobilizat în întrecerea socialistă de către comitetul sindicatului, a obținut în ultimii ani rezultate bune în sporirea numărului de animale și a productivității lor. Încărcătura la suta de hectare, de pildă, a ajuns la sfîrșitul anului 1961 la 36 bovine, din care 11 vaci de lapte, la 320 porcine, din care 29 scroafe fătătoare și la 900 capete păsări.

Succese importante s-au obținut aici și în ceea ce privește ridicarea productivității pe cap de animal. Producția totală de carne, bunăoară, a fost în 1961 de 1282 tone, din care carne de porc 1220,5 tone, adică 50,7 tone la suta de hectare teren; producția medie de lapte pe cap de vacă furajată a fost de 4716 litri, față de 4000 l cît prevedea planul. În felul acesta, gospodăria a putut livra statului 1384 hectolitri de lapte peste cantitatea planificată.

Pentru realizarea unei producții de peste 50 de tone de carne la suta de hectare, consiliul acestei gospodării a acordat o deosebită atenție sectorului porcin. Creșterea și îngrășarea porcinelor constituie în această gospodărie una din ramurile principale de producție. În scopul realizării unor rezultate cît mai bune și a unor venituri cît mai mari din îngrășarea porcinelor, consiliul gospodăriei a luat o seamă de măsuri menite să ducă la sporirea numărului de scroafe și la ridicarea productivității lor, astfel încît să se poată îngrășa un număr cît mai mare de porci, iar în îngrășătorii să se realizeze un spor substanțial la creșterea în greutate.

Efectivul de scroafe a ajuns în anul 1961 la 750 capete, numărul de porci înțărcați, din 2 fătări, la 16,67 capete de la fiecare scroafă. Obținînd un număr sporit de purcei, gospodăria a putut îngrășa în anul trecut peste 12.000 porci.

În vederea măririi sporului de creștere în greutate la porcii puși la îngrășat, muncitorii, inginerii și tehnicienii care lucrează în acest sector acordă o mare atenție obținerii unui tineret porcin viguros și sănătos, capabil să asimileze bine hrana în timpul îngrășării. În acest scop, se administrează scroafelor în perioada de pregătire pentru montă o hrană bogată în albumină digestibilă (A.D.), vitamine și săruri minerale. În perioada de gestație, rația care se administrează scroafelor este astfel alcătuită încît să revină cîte 90—100 grame A.D. la o unitate nutritivă (1 U.N.) la care se adaugă micro-elementele necesare. În a doua perioadă de gestație și în timpul lactației, rația se îmbunătățește substanțial. În timpul fătării se asigură o îngrijire deosebită scroafelor și purceilor. Astfel, imediat după terminarea fătării, purceii se repartizează la sfîrcuri în așa fel încît cei mai slabi să sugă la sfîrcurile din față. Suptul se face la ore fixe; suplimentar se administrează purceilor, în jgheabulețe, furaje concentrate în amestec cu săruri minerale, lapte ecremat și apă proaspătă chiar din primele zile. Hrăniți și îngrijiți bine, purceii ajung, în medie, la vîrsta de înțărcare (8 săptămîni) la aproape 17 kg greutate, iar la un lot de peste 15.000 capete purcei.

Furajați în continuare în mod rațional, tineretul porcin ajunge la 3—3½ luni, cînd se introduce în îngrășătorii, la greutatea medie de 30 kg.

În îngrășătorii se continuă hrănirea porcilor în mod științific. Rațiile sînt alcătuite chenzinal, în funcție de sortimentele de furaje existente, de greutatea corporală, de tipul de îngrășare și de sporul de creștere planificat a se realiza. Ținînd seamă de greutatea corporală, porcii sînt grupați în trei loturi. În primul lot intră porcii în greutate de la 30 la 50 kg, în al doilea de la 50 la 70 kg, iar în al treilea lot de la 70 la 100 kg.

Pentru fiecare lot se folosesc cîte două rețete furajere: una pentru perioada de iarnă și alta pentru cea de vară. Pentru primul lot de porci, de exemplu, cantitățile de furaje din componența rației zilnice asigură în timpul verii cîte 1,70 U.N. și 188 g A.D., iar iarna, cîte 1,83 U.N. și 219 A.D. Raportul este astfel de 111 g A.D. la 1 U.N. în rația de vară și de 119 g în cea de iarnă. O asemenea componență a rației asigură o creștere bună a porcilor și, totodată, o îngrășare corespunzătoare vîrstei.

La cel de-al doilea lot (50—70 kg) furajele administrate în rația de vară asigură 2,74 U.N. și 291 g A.D., ceea ce revin cîte 107 g la 1 U.N., iar cele din rația de iarnă conțin 2,28 U. N. și 267 g A.D., adică 117 g la 1 U.N. Pe măsură ce porcii înaintează în vîrstă și cresc în greutate sporește și cantitatea de concentrate din rație. La lotul în greutate de la 70 la 100 kg se administrează în rația de vară cîte 2,3 kg concentrate, iar în rația de iarnă cîte 2,8 kg. Alcătuirea rației se face în așa fel încît să asigure 2,6 U.N. și respectiv 3 U.N. (Cantitatea de A.D. fiind de 288 gr (106 g la 1 U.N.) în rația de vară și de 323 g (107 g la 1 U.N.) în rația de iarnă).

Rațiile sînt alcătuite din amestec de concentrate cultivate (în care predomină porumbul) și industriale — precum și din săruri minerale.

Furajele se prepară cu cîteva ore înainte de a fi date în hrana porcilor și se administrează în două tainuri, 2/3 din rație în stare umedă, iar 1/3 în stare uscată, în automate.

În scopul stimulării apetitului și deci a obținerii unui spor de creștere în greutate cît mai mare, se dă în hrana porcilor biostimulatori. De asemenea, în padoc se asigură în permanență apă curată în stare proaspătă; curățenia și dezinfecția adăposturilor se face de două ori pe săptămînă.

Aplicînd o îngrijire și o furajare rațională, mulți îngrijitori au obținut la animalele pe care le îngrijesc, sporuri medii ce trec de 500 g pe zi. Îngrijitorul Paul Anton, de pildă, a realizat anul trecut un spor mediu zilnic de 569 g, Francisc Arendt cîte 540 g, iar Maria Virag cîte 534 g pe zi. Sporul mediu de creștere în greutate realizat pe gospodărie a fost de 481 g la un efectiv de peste 12.000 porci îngrășați. Prețul de cost al unui kg spor de creștere în greutate a fost cu 0,81 lei mai mic decît cel planificat.

Rezultate bune au fost obținute în acest sector de activitate și în acest an.

5.500 litri de lapte pe cap de vacă furajată

Printre cei care au contribuit la renumele gospodăriei agricole de stat Variaș, se află și îngrijitorul de vaci Nicolaie Balaj. El lucrează în sectorul zootehnic din 1955. Îndrăgostit de munca sa, în toți acești ani el s-a străduit să pătrundă tot mai adînc tainele meseriei pe care și-a ales-o. Rezultatele obținute au fost pe măsura muncii și priceperii lui...

Cînd a primit cifrele de plan pe 1961, îngrijitorul N. Balaj și-a analizat temeinic posibilitățile pe care le are și în funcție de ele și-a luat angajamente în întrecerea socialistă. El s-a angajat, de pildă, să realizeze cîte 5.500 litri de lapte pe cap de vacă furajată de la cele 12 vaci pe care le are în primire (planul fiind de 4.800 litri).

Pentru îndeplinirea angajamentului luat, vrednicul îngrijitor a dat o deosebită atenție furajării după producția fiecărei vaci în parte. El a respectat cu strictețe orele de muls și a executat întotdeauna o mulgere completă și fără întrerupere. Nicolaie Balaj a observat de-a lungul anilor că dacă se întrerupe mulsul, vaca nu lasă tot laptele, făcînd să se piardă astfel o cantitate bună de lapte și anume cea cu cel mai ridicat procent de grăsime. De asemenea, a mai observat că executînd un muls grăbit, întîmpină o anumită reținere din partea vacii și dimpotrivă, dacă în timpul mulsului face cu o mînă masajul ugerului la partea care se mulge vaca, aceasta lasă laptele pînă la ultima picătură.

Aplicînd mulsul de trei ori pe zi și, păstrînd liniștea animalelor în

timpul orelor lor de repaos, mulgătorul N. Balaj a reușit să realizeze în 1961 o producție de 5.518 litri pe cap de vacă furajată îndeplinindu-și astfel angajamentul luat.

Pagină realizată de V. CAZACU

Cauza păcii — o cauză scumpă fiecărui om de bună-credință

Trăim zile în care cercurile agresive imperialiste își intensifică provocările pentru a încorda și învenina tot mai mult situația internațională. Asupra omenirii continuă să planeze pericolul unui nou război. Se desfășoară cu tot mai multă intensitate cursa înarmărilor, înghițind mijloace materiale uriașe și aruncînd noi poveri asupra popoarelor. Militariștii americani otrăvesc atmosfera pămîntului și tulbură liniștea omenirii prin efectuarea de explozii nucleare în atmosferă. Eforturile neobosite depuse de Uniunea Sovietică și de celelalte țări iubitoare de pace se lovesc de intrigile și manevrele marilor bogătași care-și măresc averile prin intensificarea pregătirilor de război.

Dar, din fericire, situația internațională nu se caracterizează numai prin aceasta. Ea se caracterizează în primul rînd prin creșterea neîntreruptă a rîndurilor celor care luptă pentru apărarea păcii, prin intensificarea activității lor, prin faptul că în conștiința maselor pătrunde tot mai adînc convingerea că forțele războiului pot fi învinse. În zilele noastre există în lume o forță uriașă care poate bara cu energie calea doritorilor de războaie. Acesta este sistemul mondial socialist, care a devenit factorul determinant al dezvoltării sociale, factorul care influențează întregul mers al situației pe plan internațional. Alături de țările socialiste, popoarele din întreaga lume își intețesc lupta pentru pace, împotriva războiului, pentru dezarmare generală și totală.

O dovadă concludentă a acestui fapt o constituie și hotărîrea cu care oamenii cinstiți de pretutindeni continuă să-și manifeste împotrivirea față de exploziile nucleare efectuate de imperialiștii americani.

Astfel de acțiuni s-au desfășurat, de exemplu, în ultimele zile, în Statele Unite ale Americii. Agenția de presă, U.P.I. a relatat că în orașul San Francisco, grupuri de demonstranți au instalat simbătă pichete în curtea clădirii Curții federale și au declarat că nu o vor părăsi pînă marți. Demonstranții și-au exprimat în felul acesta protestul față de reluarea experiențelor nucleare de către S.U.A. și față de arestarea unui grup de trei pacifiști americani care intenționau să plece pe bordul unui iacht în regiunea insulelor Christmas și Johnston, unde efectuează S.U.A. exploziile nucleare. Potrivit știrii transmise de agenție, în cursul serii, demonstranții au fost evacuați cu forța din incinta Curții federale, dar pichetele au rămas instalate în continuare pe trotuarele din jurul clădirii.

În același timp, un grup de studenți americani care participă la un marș de 700 de mile își continuă drumul spre Washington. La 2 iunie ei au sosit în orașul Bloomfield (statul New Jersey) purtînd pancarte pe care scria: „Încetați experiențele nucleare", „Dacă aveți conștiință, nu plătiți impozite pentru război", „Încetați cursa înarmărilor". La 22 iunie, participanții la acest marș urmează să ajungă la Casa Albă (reședința președintelui S.U.A.) unde se vor întîlni cu alte grupuri de studenți pentru a-și exprima protestul lor hotărît față de grava provocare săvîrșită de imperialiștii din S.U.A. la adresa păcii, prin reluarea experiențelor cu arma nucleară în atmosferă.

Demonstrații asemănătoare de protest au avut loc în ultimele zile și în Anglia. În Suedia, de asemenea, simbătă seara grupuri de tineri au instalat pichete în fața clădirii ambasadei S.U.A. din Stockholm. Ei au cerut ca Statele Unite să înceteze imediat noua serie de experiențe nucleare din regiunea Oceanului Pacific. Știri similare au sosit și din Japonia.

În aceste zile, voința popoarelor, hotărîrea lor de a pune frîu ațîțătorilor la război se reflectă cu putere și în însuflețitele pregătiri care au loc în întreaga lume în întîmpinarea Congresului mondial pentru dezarmare generală și pace, care-și va începe lucrările la 9 iulie la Moscova. Congresul va reuni reprezentanți ai diferitelor cercuri sociale, avînd concepții diferite asupra problemelor contemporaneității, dar însuflețiți de năzuința de a contribui la rezolvarea pe cale pașnică a problemelor litigioase. El va fi o înaltă tribună de la care se va face auzit glasul ferm al popoarelor în apărarea cauzei scumpe a păcii.

— Omenirea poate și are datoria să preîntîmpine războiul, a spus N. S. Hrușciov în raportul prezentat la Congresul al XXII-lea al P.C.U.S. Dar această sarcină poate fi îndeplinită numai cu condiția ca toate forțele iubitoare de pace să acționeze în modul cel mai energic și mai hotărît. A-i înfrîna la timp pe imperialiști, a-i lipsi de posibilitatea de a recurge la armele purtătoare de moarte, a preîntîmpina războiul, a nu permite izbucnirea lui — aceasta este principalul în momentul de față...

Pe zi ce trece, lupta pentru înfăptuirea acestui măreț țel cuprinde mase tot mai largi de oameni din toate țările, de toate profesiile și convingerile. Lupta pentru pace este o cauză scumpă a fiecărui om de bună credință.

Din experiența agriculturii sovietice

Rentabilitatea compostului

Zilele acestea, ziarul „Drumul spre comunism", organ al Direcției teritoriale a producției colhoznico-sovhoznice din Rostov, regiunea Iaroslav, a relatat în paginile sale despre interesanta experiență a preparării compostului și încorporării îngrășămintelor, din colhozul „Movila roșie". Considerînd această experiență folositoare și pentru specialiștii agricoli din țara noastră, reproducem mai jos articolul menționat.

După consfătuirea zonală a fruntașilor în agricultura de la Moscova, la care am participat și eu, colhozul nostru a trecut la sistemul culturilor prășitoare. În cadrul brigăzii noastre, noi am revizuit structura terenurilor însămînțate și am lărgit de două ori culturile de sfeclă de zahăr, mazăre și grîu de toamnă.

O dată cu trecerea la sistemul culturilor prășitoare fără de care nu se poate crea o bază furajeră bună pentru creșterea animalelor, se cere o cantitate tot mai mare de îngrășăminte. S-a pus dar problema de unde să luăm aceste îngrășăminte? Ferma noastră asigură pe an 200-300 tone de gunoi de grajd, pe cînd ne-ar fi nevoie de o cantitate mult mai mare.

Mai întîi de toate să vorbim despre gunoiul de grajd. În primăvară brigada noastră a adunat rămășițele de pe miriștile trifoiului din primul an de cultură, a strîns resturile de fîn și a adus rumeguș de lemn, folosindu-le pe toate ca așternut pentru vite. Ca urmare producția de gunoi de grajd a crescut pînă la 600 tone pe an. Dar aceasta era puțin, căci la un hectar de arătură reveneau doar 3 tone de îngrășăminte, pe cînd noi avem nevoie de o cantitate de 5—6 ori mai mare. Această cantitate am obținut-o datorită compostului de gunoi de grajd cu turbă și de gunoi de grajd cu pămînt.

Noi am dat o atenție deosebită compostului de gunoi de grajd cu pămînt. Și fiindcă este foarte avantajos, se prepară ușor și nu necesită cheltuieli mari.

Am început să preparăm compostul de gunoi de grajd cu pămînt din anul 1959. Mai întîi am folosit pentru probă un lot mic și am încorporat compost la culturile de toamnă. Rezultatele obținute ne-au plăcut și de-atunci am organizat în fiecare an producția de compost.

Metoda de preparare a compostului e foarte simplă. Anul trecut am ales în acest scop un lot de 0,20 ha de sol neepuizat, pe care l-am discuit cu grijă cu o grapă grea cu discuri. Pe acest lot am adus 80-100 tone de gunoi de grajd, 10 tone de praf de fosforit și 10—12 tone de praf de dolomit. Îngrășămintele au fost împrăștiate uniform pe cîmp și lotul a fost arat la o adîncime de 15—20 cm. După 10 zile am procedat la prima discuire, după 20 de zile la a doua, etc. Numărul discuirilor nu se poate stabili cu precizie, deoarece aceasta depinde de cele mai multe ori de apariția buruienilor în stratul superior al compostului. Cu cît se discuiește mai des, cu atît e mai bine.

Cînd se prepară compostul trebuie să se țină seama ca lotul să nu aibă buruieni, ca îngrășămintele să se încorporeze proporțional, ca aratul să se facă nu mai mult decît în stratul arabil, iar compostul să se strîngă exact după două luni. Noi respectăm întocmai aceste reguli. Ca urmare, anul trecut am obținut pe o suprafață de 0,20 ha, 700 tone de îngrășăminte.

Pentru prepararea compostului nu e nevoie de prea multe mijloace tehnice: pluguri de buldozere și pluguri pentru arbuști, care se găsesc în numeroase colhozuri sau pot fi împrumutate de la vecini, ca și de la întreprinderile ce patronează unitatea respectivă.

Înainte de a folosi compostul în colhoz s-au obținut următoarele recolte: cereale — 10—12 chintale, cartofi — 12 tone, mazăre — 25 chintale la ha. Trei ani mai tîrziu, cînd am început să încorporăm compostul, recolta la hectar a sporit considerabil. Anul acesta vom obține 584 chintale masă verde de porumb pentru siloz, 16 tone de cartofi, 18 chintale de grîu de toamnă și 54 chintale de mazăre la ha. Noi preferăm să îngrășăm bine într-un an unele terenuri, iar în anul următor altele.

Compostul de gunoi de grajd cu pămînt are o valoare egală cu aceea a gunoiului de grajd, ba uneori chiar mai mare. Iată un exemplu: anul trecut noi am semănat porumb pe terenuri îngrășate pe-alocuri cu gunoi de grajd și pe-alocuri cu compost. Acolo unde s-a folosit compost s-a obținut o recoltă de 650 chintale la ha, iar acolo unde am pus gunoi de grajd — 580 chintale la ha.

Compostul este valoros prin aceea că asigură un spor considerabil de recoltă chiar din primul an de la încorporarea sa. Astfel, după experiențele făcute de noi, recolta de cereale crește cu 4 chintale la ha.

Compostul este rentabil și din alt punct de vedere: el costă cam de 3 ori mai ieftin decît gunoiul de grajd. Din 100 tone de gunoi de grajd noi obținem 700 tone de compost. O tonă de gunoi de grajd costă circa 70 copeici, o tonă de compost — numai 20 copeici.

Noi folosim în gospodărie și compost de gunoi de grajd cu turbă. Pentru aceasta așternem turba în ocolul vitelor și o compostăm cu gunoiul de grajd direct pe cîmp.

Anul trecut, intrînd în întrecere cu o brigadă din colhozul „Raza comunismului", noi ne-am luat angajamentul să încorporăm cîte 15—18 tone de îngrășăminte la un hectar de arătură. Anul acesta ne-am îndeplinit angajamentul.

Traducînd în viață hotărîrile Plenarei din martie a C.C. al P.C.U.S. și ale Congresului al XXII-lea al P.C.U.S., noi vom mări și mai mult producția de îngrășăminte, pentru a obține an de an recolte tot mai mari la toate culturile agricole.

K. ZABOTIN
șef de brigadă din colhozul „Movila roșie", raionul Rostov

Actualitatea internațională

Grevele din Spania

ION MIHĂILEANU

Amploarea și forța mișcării greviste din Spania a preocupat și preocupă în continuare opinia publică mondială. După cum se știe, regimul dictaturii fasciste a lui Franco s-a bucurat și se bucură în continuare de sprijinul deschis al cercurilor conducătoare financiare și politice din S.U.A. Spania a devenit o bază militară americană, iar Franco este considerat ca un partener semioficial în cadrul N.A.T.O.

Care au fost consecințele instalării bazelor militare americane în Spania și a pătrunderii capitalului american? Toți ziariștii occidentali care au fost trimiși în ultimele săptămîni în această țară cuprinsă de febra grevelor, au fost unanimi în a recunoaște o accentuată înrăutățire a situației economice și a nivelului de trai al maselor. În Bilbao, un puternic centru al mișcării greviste, salariul unui muncitor variază între 36—50 pesetas pe zi, în timp ce prețul unui kg de cartofi este de 9 pesetas. În timp ce prețurile au crescut în ultimii 3 ani cu 60 la sută, salariile sînt înghețate încă din 1956. Corespondentul ziarului reacționar vest-german „Deutsche Zeitung" era el însuși obligat să afirme următoarele: „Cel ce călătorește prin Spania cu ochii deschiși, poate să constate cu ușurință că revendicările muncitorilor sînt justificate. El află, însă, în același timp, că nici situația funcționarilor și salariaților nu este mai bună". Trebuie adăugat că aceeași soartă o împărtășește și intelectualitatea spaniolă. Un profesor universitar spaniol cu cel mai mare salariu cîștigă într-un an ceea ce cîștigă într-o singură lună un funcționar cu muncă de răspundere. Fotbalistul de profesie încasează în Spania într-un an cît profesorul universitar cel mai bine retribuit în decurs de 10—15 ani.

Fără îndoială că acest tablou al unei situații economice extrem de defavorabile explică în bună parte vigoarea și extinderea mișcării greviste în Asturia, ținutul basc, Barcelona, Madrid, Biscaya, rezistența ei și sprijinul de care se bucură în rîndurile diverselor categorii ale populației.

Dar, în același timp, grevele din Spania, prin conținutul revendicărilor lor care depășesc pe cele economice, prin ciocnirea deschisă cu autoritățile, au devenit o puternică manifestare împotriva regimului fascist al lui Franco. Să amintim cîteva elemente care confirmă acest lucru. În Spania unde domnește cea mai neagră teroare, grevele sînt interzise prin lege. Însăși declanșarea grevelor de către muncitori constituie, în aceste condiții, un act de atitudine politică. Pe de altă parte, grevele din Spania au consemnat falimentul sindicatelor oficiale falangiste, create pentru a frîna mișcarea muncitorească spaniolă și care s-au dovedit inexistente, neputînd opri declararea și eficiența grevelor. Pentru prima dată, delegații muncitorilor și-au expus revendicările direct față de patroni, trecînd peste sindicatele oficiale, obținînd mărirea salariilor.

Corespondentul publicației italiene „L'Europeo" a stat de vorbă cu un grup de muncitori greviști de la o fabrică din Bilbao, care au sfidat starea de asediu decretată de Franco, și menționa declarațiile acestora: „Nu luptăm numai pentru majorarea salariilor. Acest lucru a trecut pe al doilea plan. Acum luptăm pentru ca să se simtă că și noi trăim, pentru ca să fim respectați, pentru ca să înceapă și ei să se teamă, pentru că noi trăim cu teamă de 23 de ani. Avem și noi ceva de spus, să fie recunoscute nu numai drepturile noastre ci și reprezentanții noștri. Acesta este caracterul politic al grevelor noastre".

În unele orașe, muncitorii au organizat „greve albe": zece zile n-au intrat în restaurante, n-au mers la cinema. Și aceasta în semn de protest că presa n-a scris nimic despre grevă. Grevele au fost însoțite de manifeste care chemau la unitate în lupta împotriva regimului franchist, iar postul clandestin de radio „Spania independentă" a fost audiat de sute de mii de ascultători.

Grevele din Spania au evidențiat redeșteptarea părții celei mai evoluate și mai avansate a muncitorilor spanioli și valul de simpatie de care se bucură această mișcare de opoziție în rîndurile poporului spaniol. Aceasta explică apariția unui fenomen nou în evoluția mișcării de rezistență anti-fascistă și anume realizarea unității de acțiune în sprijinirea grevelor. Diverse partide politice de opoziție, la chemarea Partidului Comunist Spaniol, și-au manifestat adeziunea față de mișcarea grevistă, inclusiv o mare parte din reprezentanții bisericii catolice, care pînă nu de mult îl sprijiniseră deschis pe Franco. Desigur că trebuie făcută o distincție între preoții de rînd care s-au alăturat poporului și înalții ierarhi ai bisericii, care după ce sprijiniseră la început grevele, auzind „scîrțîiturile sinistre ale mașinii oficiale" (cum caracteriza publicația italiană „L'Europeo" deruta cercurilor conducătoare franchiste), au publicat apoi o declarație invitînd pe muncitori să-și reia lucrul și să dea dovadă de loialitate față de Franco.

Ziarul italian de dreapta „Il Messagero" comentînd poziția bisericii catolice, o explică ca fiind determinată de o teamă dublă: 1) teama că dacă nu-și vor deschide porțile înainte de prăbușirea lui Franco, cei care vor profita de situația creată vor fi comuniștii; 2) teama de a sprijini prea deschis mișcarea de opoziție, pentru a nu grăbi prăbușirea lui Franco. Iar „Deutsche Zeitung" menționa că „atît biserica cît și magnații spanioli și-au dat seama că trebuie să atenueze lucrurile", adică să-l sprijine în continuare pe dictatorul fascist.

Cele mai îngrijorate de perspectivele a ceea ce Occidentul numește „criza spaniolă" sînt cercurile conducătoare din S.U.A. pentru care Spania reprezintă un punct strategic important în cadrul N.A.T.O.

Dîndu-și seama că regimul lui Franco nu va putea dura veșnic (și grevele din ultimul timp sînt un serios avertisment), cercurile conducătoare occidentale încearcă să manevreze, frînînd mișcarea antifascistă a poporului spaniol, menținîndu-l pe Franco atîta timp cît îl vor putea menține, fiind gata să-l schimbe cu alte persoane sau partide care vor fi gata să mențină Spania ca o bază militară a N.A.T.O.

Numai că socotelile pe care și le fac cercurile imperialiste nu se potrivesc cu socotelile popoarelor. Ca și în alte țări, care și-au cucerit independența, succesorii lui Franco vor fi desemnați de poporul spaniol luptător pentru pace și democrație.

Greva celor 2.000.000 de muncitori agricoli

O nouă etapă în lupta proletariatului italian de la sate

Știrea sosită la sfîrșitul lunii mai nu poate fi trecută cu vederea: 2 milioane de muncitori agricoli italieni au început greva generală. Totodată, în principalele centre agricole au loc conferințe agrare în cadrul cărora reprezentanții muncitorilor agricoli dezbat situația proletarilor agricoli, îndeosebi a celor din sudul Italiei, în vederea luării măsurilor ce se impun pentru îmbunătățirea condițiilor de trai.

Greva aceasta generală a celor 2 milioane de muncitori agricoli italieni nu e prima, și, desigur, nici ultima. Căci, satele italiene se frămîntă de mult și își arată cu glas tot mai tare nemulțumirea. Ravena, Bari, Siena, Florența, provincia Bologna, Modena, Reggionell-Emilia și alte localități, au cunoscut valul mișcării țărănești. Pe de o parte grevele și demonstrațiile de masă ale muncitorilor agricoli, pe de altă parte ciocnirile între țăranii dijmași și moșieri, totul demonstrează profunda nemulțumire a celor ce muncesc în agricultură. Muncitorii agricoli trudesc pentru o plată de mizerie, țăranii dijmași dau jumătate din recoltă marilor latifundiari de la care arendează loturi de pămînt. Nu mai departe decît în august 1961, dijmașii din întreaga țară au intrat în grevă. Ei au întrerupt muncile la cîmp, și împreună cu oamenii muncii de la orașe, au organizat mitinguri și demonstrații la care au participat peste 2 milioane de oameni. Pe străzile Bolognei, Parmei, Modenei, s-a putut vedea un șir nesfîrșit de căruțe țărănești purtînd lozinci care cereau îmbunătățirea situației oamenilor muncii din agricultură. Aceeași problemă au ridicat-o tot în vara anului trecut și cei peste 20.000 de oameni ai muncii de la sate, veniți la Roma din diferite regiuni ale Italiei, proclamînd lozincile: „Jos sclavia modernă!", „Jos moșierii!", „Pămîntul să fie al celor ce-l muncesc!"

Toate acestea se leagă strîns de recenta grevă generală a celor 2 milioane de muncitori agricoli din Italia, care a fost declarată în strînsă unitate de acțiune de organizațiile sindicale ale muncitorilor agricoli afiliați la Confederația Generală a muncii, Confederația Sindicatelor oamenilor muncii și Uniunea italiană a muncii. Ea marchează o nouă etapă în lupta proletariatului italian de la sate pentru îmbunătățirea condițiilor lui de viață, pentru înfăptuirea unei reforme agrare generale. Trebuie arătat că cele 1.680 mari proprietăți funciare din Italia — fiecare avînd peste 1.000 hectare — totalizează o suprafață egală cu aceea a 3 milioane de țărani italieni cu gospodărie mică. Țăranii muncitori sînt lipsiți de mijloace de lucrare a pămîntului și nici nu sînt sprijiniți de stat. Partidul democrat-creștin aflat la cîrma țării sprijinind în schimb pe moșieri și chiaburi, aceștia formînd reazemul său la sate. „Planul verde", de pildă, întocmit de acest partid, care își propune finanțarea agriculturii în anii 1961—1965, nu prevede alocații pentru interesele maselor largi ale țărănimii italiene. Alocațiile sînt acordate numai gospodăriilor „puternice", adică celor ale moșierilor și chiaburilor. Nu e de mirare că an de an țărănimea muncitoare din Italia se ruinează, că tot mai mulți țărani iau drumul orașelor în nădejdea că vor găsi de lucru și își vor cîștiga bucata de pîine. Dar aici ei îngroașă rîndurile șomerilor. Numărul țăranilor care în ultimii ani au părăsit satele se ridică la peste un milion. Din provincia Siena, bunăoară, unde în 1952 existau 13.000 de țărani dijmași, au plecat la orașe peste 3 mii de bărbați și femei.

Se înțelege că greaua situație a oamenilor muncii din agricultura Italiei se datorește în primul rînd dominației moșierilor și monopolurilor la sate. Situația s-a agravat și mai mult în urma participării Italiei la „piața comună".

Situația oamenilor muncii din agricultura Italiei se potrivește întocmai proverbului care spune că: „A ajuns cuțitul la os". După cum au arătat evenimentele din vara anului 1961, ca și cele din acest an — și mai ales recenta grevă generală a celor 2 milioane de muncitori agricoli din Italia — oamenii muncii de la sate se ridică la luptă hotărîtă pentru îmbunătățirea situației lor, pentru înfăptuirea unei reforme agrare generale.

RADU SANDU

ȘTIRI EXTERNE

• În capitala Birmaniei (Rangoon) peste 3.000 de locuitori s-au întrunit pentru a condamna intervenția S.U.A. în Asia de sud-est. Ei au cerut retragerea trupelor americane din Tailanda și încetarea ajutorului Statelor Unite ale Americii pentru grupul lui Nosavan, pentru ca poporul laoțian să-și hotărască singur soarta.

• Comitetului O.N.U. pentru cercetarea situației în teritoriile aflate sub dominația Portugaliei i s-a remis la 2 iunie un memorandum, de către Secretariatul permanent al Conferinței popoarelor Africii, în care se cere să se acorde neîntîrziat independența coloniilor portugheze din Africa.

„AGRICULTURA NOUĂ". Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1. București. Telefon: 17.60.10 Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii.